

SPORITELNA

Oficiální partneri Českého atletického svazu

**stříbrný
Baba**

**bronzový
Šekrle**

**medailové návraty
mezi světovou špičku**

Šárka PANČOCHOVÁ

Narozena: 1. listopadu 1990 v Uherském Brodu

Výška: 160 cm

Váha: 55 kg

Přezdívka: Sharki

Nejraději používá jméno Sarka Panc – lépe se vyslovuje a na závodech jí ho nekomolí.

Sport: snowboarding – freestyle

Trenér: Martin Černík

Oddíl: ASO DUKLA Liberec

Povolání: studentka VŠ, instruktor sportu

Zájmy: skate, surf, lezení, plavání, fitness

V ASC DUKLA od roku 2009

Prkno je její život

Šárka už jako malá hodně lyžovala, když jí bylo jedenáct, dostala na Vánoce snowboard a ještě ten večer sjela kopec za barákem. „A bylo po lyžování. Dost to bolelo, pořád jsem padala, ale naprosto mě to pohltilo,“ říká Pančochová. A šlo to velmi rychle. Šárka v sobě objevila snowboardový talent. Její gymnastické proporce jí usnadňují učení triků.

„První tři roky jsem jezdila s našima na hory, teprve potom začala spolupracovat s Jozímem Toufarem, který mi pomáhal s triky a trochu mě trénoval. Triky se většinou učíme na sněhu, ale máme i trampolíny,“ popisuje začátky Šárka.

První výsledky se dostávají v sezoně 2005/06. Od té doby má individuální studijní plán, neboť se s cestovní taškou, prknem a hudbou, kterou si pouští i při jízdě, stěhuje z českých „pohoří“ do hor, nejčastěji do Alp. Objíždí totiž snowboardové podniky po celém světě, kde sbírá zkušenosti a v poslední době i vavříny. Pojďme ale po pořádku.

Ve Světovém poháru závodí od listopadu 2007. Juniorskou mistryní světa v italském Valmalencu se stala v roce 2008 v disciplíně Big Air. Vítězství v závodu SP v Kreischbergu na U-rampě jí zajistilo místo na Zimních olympijských hrách ve Vancouveru. V České republice se rodí nová hvězda freestylu světového kalibru.

„Šárka je talentovaná a cílevědomá. Líbí se mi, že i když Čechám naprosto vládne, vůbec nepodléhá sebeuspokojení. Chce být nejlepší na světě,“ chválí ji současný trenér, nejlepší český snowboardista Martin Černík.

Na ZOH 2010 odjíždí jako jedna z největších nadějí ze skupiny „bezejmenných“, končí bohužel při semifinálové jízdě s konečným umístěním coby čtrnáctá žena na U-rampě.

V závěru sezony se zranila, přetrhla si přední křížový vaz v levém kolenu a na konci dubna podstoupila operaci.

Dvacetiletý největší talent českého snowboardingu po půlroční nucené pauze, kterou využívá ke složení maturitní zkoušky a dovolené v létě u moře, se nominuje na mistrovství světa 2010 ve španělském středisku La Molina. Šampionát pro Šárku Pančochovou začal ošklivým pádem v rampě při triku Frontside 720 a skončil parádním úspěchem – ziskem stříbrné medaile v disciplíně slopestyle, při níž rozhodčí hodnotí triky závodníků na trati s umělými překážkami. Tímto svým úspěchem nejenže opět prokázala rychlý návrat mezi světovou špičku, ale zároveň se také postarala o nejlepší český výsledek v historii mistrovství světa snowboardingu. Fanouškům pak v cíli předváděla robotické tance. Takovou show děláte, Šárko, vždycky? „To je jasný, to se musí. Moje heslo zní: Nikdy nic neber moc vážně! Všechno se musí brát s úsměvem. Prkno i život. Snowboarding je můj život a to miluju.“

Snowboardová kometa sezonu 2010/11 opět ukončila úrazem. Na prestižních závodech X-Games v Aspenu upadla v rampě a zlomila si klíční kost. |

Text a foto: Ivana Roháčková

Největší úspěchy

- 2008 1. místo MSJ v disciplíně Big Air (Valmalenco)
Česká snowboardistka roku
- 2009 9. místo MS, U-rampa (Gangwon)
Junior roku 2008 a 2009
- 2010 1. místo v závodu SP, U-rampa (Kreischberg)
3. místo – TTR Burton European Open, slopestyle
14. místo ZOH Vancouver, U-rampa
- 2011 2. místo MS, slopestyle (La Molina)

čtvrtletník

Armádního sportovního centra DUKLA
a Tělovýchovné jednoty Dukla Praha

ročník 6 / číslo 1 / 2011

Vydavatel

Armádní sportovní centrum DUKLA

Pod Juliskou 1, 160 44 Praha 6

IČ: 60162694

www.army.cz/sport

www.duklasport.cz

Adresa redakce

Pod Juliskou 1, 160 44 Praha 6

Telefon: 973 203 811

Fax: 224 310 910

E-mail: redakceduklasport@seznam.cz

Šéfredaktor

plk. Ing. Jaroslav Priščák, Ph.D.

Telefon: 973 203 801

E-mail: priscakj@seznam.cz

Redakční rada

PhDr. Karel Felt

Ing. Pavel Nekoła

Mgr. Ivana Roháčková

Jitka Suchopárková

Grafická úprava a zlom

Andrea Bělohávková (OKP MO)

Korekce fotografií

Andrea Bělohávková (OKP MO)

Jazyková úprava

Mgr. Jaroslav Pajer (OKP MO)

Tisková příprava a tisk

VGHMŮř Dobruška

Evidenční číslo: MK ČR E 18249

Číslo 1 / 2011 vyšlo: 13. 4. 2011

V jednotkách ozbrojených sil

rozšiřuje ASC DUKLA

Publikované materiály nelze rozšiřovat

bez souhlasu vydavatele

Redakcí nevyžádané materiály se nevracejí

NEPRODEJNÉ

Foto na obálce: Ivana Roháčková

Držím vám palec!

2

1/11

reportáže
rozhovory
z oddílů
z historie
osobnosti
aktuality
výsledkyÚspěšné střelce na Evropě
táhl Januš

14

Nejlepší házenkář světa

20

Slalomy Josefa Masopusta

24

26

Dukla a ochranná známka

obsah

- 2 Editoriál
- 4 Potřetí Královnou českého sportu
- 6 V historii medailí nejúspěšnější rok
- 7 Bank přepsal historii, ale nadával si
- 8 Stříbro Pančochové a šok Samkové
- 9 Světe, drž se! Sudová je zpátky!
- 10 Dukláci v ledovém korytě
- 12 Zachránci Bauer a Slavík
- 15 Sychra vyrovnal rekord a trefil Londýn
- 16 Medailové comebacky
- 18 Netradiční lednové seskoky
- 19 Královna sportovního aerobiku
- 21 Zlaté sety v Evropském poháru
- 22 Dukla Banská Bystrica
- 28 Jubilanti armádního sportu
- 30 Sportovní výsledky
- 31 Kalendář akcí
- 31 Tucet otázek pro Jiřího Ptáka
- 32 Loučení po 25 letech

Dukla a její image. Výslednost na jedné straně, propagace a jak se Dukla prezentuje na veřejnosti na straně druhé.

Jaká je hodnota značky Dukla? Kdo ji má zaregistrovanou, kdo ji může využívat? Jaké jsou sportovní organizace v České republice, které používají logo Dukla? Předseda TJ Dukla Praha se nám pokusí odpovědět na tyto otázky.

Naši lyžaři – klasici nevybojovali po dlouhých letech žádnou medaili na mistrovství světa. Ani Lukáš Bauer, ani štafeta, ani skokani, či kombiáči.

Naopak po dlouhých letech získali zase medaile ve velkém závodě atleti Jarda Bába a Roman Šebrle. I to patří ke sportu. Očekávání výsledku, zklamání, radost, úspěch nebo neúspěch.

Velmi důstojně proběhly oslavy osmdesátin legendárního fotbalisty Josefa Masopusta. Nejdříve v hotelu Ambassador a pak ve Stavovském divadle. V přímém přenosu ze Stavovského divadla předal panu Masopustovi Vyznamenání Zlaté lípy ministr obrany Alexandr Vondra a poděkoval mu za celý armádní sport, za všechny dukláky, za jeho přínos pro fotbal, sport, armádu a společnost. Bylo to velmi, velmi působivé.

Několik let hrál za HC Dukla v současnosti nejlepší házenkář světa Filip Jícha. Teď hraje za německý THW Kiel a táhne českou reprezentaci. Pořád v dobrém vzpomíná na Duklu, která taky přispěla k jeho vzestupu a házenkáři Dukly jsou na to právem pyšní.

Jan Vylita

Držím vám palec!

O sportu, sportovcích, zabezpečení a budoucnosti Armádního sportovního centra DUKLA si ředitel Jaroslav Přiščák povídal s bývalým mládežnickým fotbalistou Dukly Praha, nyní generálním sekretářem Ministerstva obrany Janem Vylitou.

Jaké byly vaše sportovní začátky?

Kromě toho, že jsem kopal do balonu kolem baráku a na hřišti na Hanspaulce, tak jsem hrál pinčes na Kotlářce a pak fotbal za Duklu.

V kolika letech jste s fotbalem začínal a kdy jste se s Duklou rozloučil?

Začal jsem už v šesti letech a v šestnácti mě Dukla prodala do Tesly Karlín.

Když máte čas, provozujete aktivně nějaký sport?

Nejvíce jezdím na kole. Nejraději mám samozřejmě fotbal, ale moc ho nehraji, protože není kde, a tak chodím cvičit do posilovny.

Hodně českých fotbalových osobností působilo v Dukle Praha. Kdo vám nejvíce utkvěl v paměti?

Jako žáček jsem chodil podávat míče při utkáních Poháru mistrů evropských zemí, takže

nezapomenutelní pro mě zůstávají hráči tehdejší generace, například Vizek, Nehoda, Gajdůšek, Štambacher a další.

Sledoval jste kromě fotbalu i jiné sporty? Co třeba atletiku a Emila Zátopka?

Zátopek byl jiná generace, takže v té době byli moji VIP atleti spíš Imrich Bugár a Jarmila Kratochvílová.

ASC DUKLA loni získala historicky nejvyšší počet medailí ze ZOH, MS a ME. Kdo z armádních sportovců vás nejvíce v posledním období oslovil?

Každého sportovního fanouška určitě potěšilo, že se Ondřejovi Synkovi podařilo vybojovat titul mistra světa ve skifu. Je mi líto, že to nedokázal Václav Chalupa, který se třikrát musel spokojit s druhým místem. Z dalších sportovců se mi líbí moderní pětibojaři, kteří mají až neuvěřitelné úspěchy.

Dlouho jsme čekali na plánovanou rekonstrukci budovy lázní na Julisce. Teď se zdá, že k ní snad skutečně dojde. Můžete nám k tomu něco říci?

Pozitivní je, že na tuto rekonstrukci konečně došla řada. Při finálním rozhodování, zda se na přestavbu uvolní peníze, se mi líbil názor

náčelníka Generálního štábu. Akci podpořil slovy, že přestavba se dlouho odkládala, a je proto načase ji uskutečnit.

V prvním čísle DuklaSportu 2009 v rozhovoru s profesorem Janem Pirkem zazněla myšlenka,

že důležitou činností armády je i podpora vrcholového sportu. V loňské jedničce se vyjádřil k armádnímu sportu docent Josef Dovalil, místopředseda ČOV pro olympismus. Řekl, že Dukla je klenot českého sportu i armády. Můžete na to reagovat?

Oba mají pravdu, většina sportů, hlavně ty menší, jako jsou moderní pětiboj, veslování, kanoistika, ale i atletika nebo lyžování, by bez Dukly nemohly existovat a bez podpory resortu by mohly zaniknout. V tom hraje Dukla určitě zásadní roli.

Je vidět, že máte vztah k armádnímu sportu, takže má podle vašeho názoru ASC DUKLA oprávnění existovat i v budoucnosti?

Jako člověk, který celý život kouká z okna na Julisku, nemůžu říct ne!

Jak by se k podpoře armádního sportu měli postavit funkcionáři a politici odpovědní za vrcholový sport v České republice? Má smysl ho podporovat?

Nutnost podpory armádního sportu zdůraznil i ministr obrany Alexandr Vondra. Z mého pohledu nelze vždy všechno poměřovat penězi a efektivitou. Samozřejmě, že vrcholový sport něco stojí, ale je to státní reprezentace a je dobré být na něco hrdý. Jak vysoká má být tato podpora, je vždy otázka možností určité finanční dotace. S nějakou minimalistickou úrovní však spokojení být nemůžeme, takže musíme hledat optimum mezi možnostmi a přáními.

Co byste řekl na závěr?

Napadá mě klíše: Držím vám palec. Doufám a spíš věřím, že za dobu mého působení získám dalších cenných medailí svoji už tak bohatou sbírku ještě rozšíříte.

Stručný životopis:

Ing. Jan Vylita, FCCA, CFE
generální sekretář Ministerstva obrany
ředitel sekce správy majetku MO

Narozen: 17. prosince 1969

Vzdělání: 1993 – Vysoká škola chemicko-technologická, Fakulta chemicko-inženýrská, Praha
1999 – Člen asociace certifikovaných účetních, ACCA
2006 – Člen asociace certifikovaných vyšetřovatelů podvodů, CFE

Praxe: 1994–1996 Akademie věd, Institut fyzikální chemie, Praha a civilní vojenská služba, Vodohospodářský ústav, Praha
1996–2000 různé pozice v PricewaterhouseCoopers Audit, s.r.o.
2000–2006 manažer a senior manažer v oddělení forenzních služeb v PricewaterhouseCoopers Česká republika, s.r.o. v Praze
2006–2008 ředitel oddělení poradenských služeb v PricewaterhouseCoopers Slovensko, s.r.o. v Bratislavě
2009–2010 ředitel oddělení forenzních služeb v PricewaterhouseCoopers Česká republika, s.r.o. v Praze
1. 9. 2010 jmenován generálním sekretářem Ministerstva obrany

Zájmy: rodina, mineralogie, sport (cyklistika, lyžování, fotbal), čtení, cestování

Text: Jaroslav Přiščák a Jaroslav Pešta
Foto: Ivana Roháčková

Potřetí Královnou českého sportu

V hotelu Hilton Prague se 22. prosince 2010 uskutečnilo slavnostní vyhlášení ankety Sportovec roku. Vítězkou v 52. ročníku ankety Klubu sportovních novinářů se stala podle očekávání obhájkyně z minulého roku rychlobruslařka Martina Sáblíková, která zvítězila náskokem více než čtyř set bodů před běžcem na lyžích Lukášem Bauerem a skifařem Ondřejem Synkem.

Martina Sáblíková svou nejúspěšnější sezonu, jejímž vrcholem byl zisk dvou zlatých a jedné bronzové medaile z olympijské Kanady, absolvovala ještě v péči Armádního sportovního centra DUKLA (z resortu Ministerstva obrany odešla až 30. června) a zákonitě ji korunovala titulem Královna českého sportu 2010. Své prvenství obhájila a sportovcem roku se stala již potřetí. Křišťálovou korunu získala i v letech 2007 a 2009.

Dukláci Bauer a Synek druhý a třetí

Za dva bronzy z olympiády ve Vancouveru se na druhou příčku v tradiční anketě dostal běžec na lyžích Lukáš Bauer. „Letošní rok byl rokem Marty Sáblíkové, šlo jen o to, kdo bude druhý. Sam sebe si na druhé místo cením,“ řekl Bauer, který v červnu přestoupil do ASC DUKLA.

Fantastickou sezonu měl i třetí v pořadí skifař Ondřej Synek, který vyhrál všech deset závodů, ve kterých startoval, stal se mistrem světa i Evropy a vítězem Světového poháru. „Letos to byl historický úspěch. Jsem moc spokojený a jsem rád, že se zviditelnilo i celé veslování,“ usmíval se Synek.

Popáté v řadě se prosadila do elitní desítky sportovců v České republice i čtyřnásobná Atletka roku oštěpařka Barbora Špotáková.

Štafeta běžců na lyžích na bronzovém stupínku

Třetí místo mezi nejlepšími sportovními kolektivy získala štafeta běžců na lyžích ve složení Martin Jakš, Lukáš Bauer, Martin Koukal a Jiří Magál (všichni Dukla Liberec), která ve Vancouveru vybojovala olympijský bronz. Vítězem o pouhých dvaadvacet bodů se stali čeští hokejisté – mistři světa. České basketbalistky,

jež na světovém šampionátu vrcholícím v Karlových Varech skončily druhé, obsadily i v anketě stříbrný stupínek.

Juniorem roku byl vyhlášen cyklokrosař Tomáš Paprstka, druhá skončila juniorská mistryně světa snowboardistka Dukly Liberec Eva Samková.

Legendou in memoriam Eva Bosáková

Do síně slávy mezi legendy českého sportu byla během slavnostního večera in memoriam uvedena gymnastka Eva Bosáková, která před rovnými padesáti lety na olympijských hrách v Římě získala zlatou medaili ve cvičení na kladině. Sportovní gymnastka Eva Bosáková v letech 1954–56 závodila v armádním dresu ÚDA Praha a během nich získala stříbrnou olympijskou medaili v Melbourne 1956 a tři stříbra na mistrovství světa 1954 v Římě.

Ondřej Synek

VÝSLEDKY ANKETY

Jednotlivci

1. Martina Sáblíková (rychlobruslení)
2. Lukáš Bauer (lyžování)
3. Ondřej Synek (veslování)
4. Tomáš Berdych (tenis)
5. Zdeněk Štybar (cyklistika)
6. Filip Džicha (házená)
7. Šárka Záhrobská (lyžování)
8. Hana Horáková (basketbal)
9. Jaromír Jágr (hokej)
10. Barbora Špotáková (atletika)

Další pořadí armádních sportovců:

14. Jaroslav Kulhavý (cyklistika),
- 21.–22. David Svoboda (moderní pětiboj),
24. Lenka Marušková (sportovní střelba),
- 26.–27. Martin Koukal (běh na lyžích)

Barbora Špotáková

Eva Samková

VÝSLEDKY ANKETY

Junior roku

1. Tomáš Paprstka (cyklistika)
2. Eva Samková (snowboarding)

Text a foto: Ivana Roháčková

VÝSLEDKY ANKETY

Legenda

Eva Bosáková (sportovní gymnastka)

VÝSLEDKY ANKETY

Kolektivy

1. hokejisté ČR
2. basketbalistky ČR
3. štafeta běžců na lyžích (Martin Jakš, Lukáš Bauer, Martin Koukal, Jiří Magál)

Další pořadí armádních sportovců:

- 9.–11. sjezdaři ČR (Ondřej Bank, Kryštof Krýžl),
- kajakářky ČR (Štěpánka Hilgertová)

Martin Jakš, Lukáš Bauer, Jiří Magál a Martin Koukal

anketa

V historii medailí nejúspěšnější rok

DUKLA

Sbírka 97 medailí v roce 2010 (33 zlatých, 22 stříbrných a 42 bronzových), které sportovci ASC DUKLA vybojovali na ZOH, MS, ME, MSJ, MEJ, armádních a akademických MS se stala historicky největší. Dosud byl nejúspěšnější rok 2003, kdy reprezentanti Dukly přivezli ze šampionátů 91 kovů (32 – 27 – 32).

Za celý rok 2010 posbírali armádní sportovci na zimních olympijských hrách 4 (2 – 0 – 2), mistrovství světa 25 (8 – 5 – 12), mistrovství Evropy 34 (14 – 8 – 12), MS juniorů 12 (3 – 1 – 8), ME juniorů 6 (0 – 2 – 4), na armádním MS CISM 8 (4 – 3 – 1) a Akademickém MS 8 (2 – 3 – 3) medailí. Získali 151 titulů mistra ČR (118 seniorských, 33 juniorských) a vytvořili 2 světové juniorské, 7 českých juniorských a 6 českých seniorských rekordů.

Z celkového počtu 97 medailí jich v olympijských disciplínách získali 27 v seniorské a 6 v juniorské kategorii.

Celkový počet medailí získaných sportovci ASC DUKLA v roce 2010

soutěž	zlato	stříbro	bronz	celkem
Zimní olympijské hry	2	–	2	4
Mistrovství světa	8	5	12	25
Mistrovství Evropy	14	8	12	34
Mistrovství světa juniorů	3	1	8	12
Mistrovství Evropy juniorů	–	2	4	6
CELKEM	27	16	38	81
Akademické mistrovství světa	2	3	3	8
Armádní MS (CISM)	4	3	1	8
CELKEM	33	22	42	97

Světový pohár – konečné umístění	1. místo (2×), 3. místo (1×)
Světové rekordy	2 (juniorské)
České rekordy	13 (6 seniorských, 7 juniorských)
Tituly mistra České republiky	151 (118 seniorských, 33 juniorských)

Na vrcholné soutěže bylo nominováno 202 sportovců seniorské a juniorské kategorie. Z toho 84 jich získalo nebo se podílelo na zisku medaile. Několikanásobnými medailisty v olympijských sportech se stali rychlobruslařka Martina Sáblíková, veslař Ondřej Synek, střelci Lenka Marušková a Jan Sychra, vodní slalomáři Jaroslav Volf s Ondřejem Štěpánkem, moderní pětibojaři David Svoboda, Ondřej Polívka a Lucie Grolichová, kanoisté Ondřej Horský, Jan Štěrba, Jan Souček a Daniel Havel.

Podíl na zisku seniorských a juniorských medailí na ZOH, MS, ME, MSJ, MEJ, MS CISM, AMS dle jednotlivých armádních sportovních oddílů DUKLA

21 medailí	6 – 8 – 7	ASO vodního slalomu Brandýs nad Labem
16	9 – 1 – 6	ASO různé Praha
11	2 – 2 – 7	ASO sportovní střelby Plzeň
10	4 – 4 – 2	ASO moderního pětiboje Praha
10	1 – 4 – 5	ASO kanoistiky Praha
9	2 – 2 – 5	ASO parašutismu Prostějov
5	4 – 0 – 1	ASO sportovní střelby Hradec Králové
5	2 – 1 – 2	ASO cyklistiky Praha
5	2 – 0 – 3	ASO veslování Praha
2	1 – 0 – 1	ASO lyžování Liberec
2	0 – 0 – 2	ASO cyklistiky Brno
1	0 – 0 – 1	ASO atletiky Praha
97	33 – 22 – 42	

Z celkového počtu 97 je 33 (10 – 5 – 18) medailí získaných v olympijských disciplínách (27 v seniorské a 6 v juniorské kategorii):

5	2 – 0 – 3	ASO různé Praha (všechny rychlobruslení)
5	1 – 1 – 3	ASO kanoistiky Praha
4	2 – 0 – 2	ASO veslování Praha
4	2 – 1 – 1	ASO moderního pětiboje Praha
4	0 – 1 – 3	ASO sportovní střelby Plzeň
4	0 – 2 – 2	ASO vodního slalomu Brandýs nad Labem
2	1 – 0 – 1	ASO lyžování Liberec
2	0 – 0 – 2	ASO cyklistiky Brno
1	1 – 0 – 0	ASO cyklistiky Praha
1	1 – 0 – 0	ASO sportovní střelby Hradec Králové
1	0 – 0 – 1	ASO atletiky Praha
33	10 – 5 – 18	

Text: Karel Felt
Foto: Ivana Roháčková a archiv Dukla Liberec

Ondřej Bank přepsal historii českého sjezdového lyžování pátým místem v superkombinaci na mistrovství světa v Garmisch-Partenkirchenu. Určitě důvod k radosti. Jenže... „Vlastní hloupostí jsem se připravil o medaili. Měl jsem ve slalomu riskovat. Jel jsem na jistotu, a to bylo málo. Škoda,“ říká zklamaně. Naplnil své přání skončit do pátého místa, ale k vysněné medaili chybělo 49 setin sekundy.

BANK PŘEPSAL HISTORIÍ, ale nadával si

Třicetiletý Bank však potvrdil, že zraje jako víno. „Tohle byla sezona snů, jen ta medailová třešnička jí chyběla,“ konstatoval s tím, že určitě neřekl na rychlých svazích poslední slovo. Z českých reprezentantů byl na šampionátu po výbuchu Šárky Záhrobské jasně nejlepší.

Zapomněl, co si slíbil

Začneme tedy Bankovou nejúspěšnější disciplínou – superkombinací. Na svahu slavného i obávaného Kandaharu se při sjezdu do superkombinace děly věci. Nenastoupil Chorvat Kostelič, Američan Miller a Ligety i Švýcar Zubriggen sjezd pokazili. Bank ho zvládl fantasticky a po první disciplíně byl pátý. „Paráda. To je moc dobrý výsledek, ale mezi brankami to bude ještě bitva,“ liboval si a sliboval Bank. V tu chvíli byla historicky první medaile z mistrovství světa pro české mužské lyžování neskutečně blízko. Bank je mnohem lepší slalomář než sjezdař.

„Půjdu do toho naplno. Nebudu to držet,“ slíbil sám sobě před slalomem. Ústa mluví, hlava mění... Za Bankem startující favorité riskovali a vypadávali jeden za druhým. „Najednou mi hlava vnucovala myšlenku, že na medaili bude stačit normální jízda, bez zbytečného rizika. A já tu myšlenku poslechl... Navíc jsem dole udělal zbytečnou chybu a místo stříbra, které

bylo vcelku reálné, jsem neměl nic. Jen to páté místo. Kdybych o něj musel bojovat třeba z desáté pozice, bral bych ho, ale takhle... Dvanáctý čas ve slalomu? To mě fakt štvě,“ přiznal trpce.

Nedojel jen jednou

Také v dalších disciplínách Ondřej Bank potvrdil, že patří k širší světové špičce. Ve sjezdu zajel jedenadvacátý čas a na jedné z nejobtížnějších sjezdovek planety odvedl výborný výkon. Už v úvodním Super-G se vešel sedmnáctým časem do elitní dvacítky. „Měl jsem tam velmi rychlé pasáže, ale já tuhle disciplínu nejedním, nemám zkušenosti,“ řekl.

V obřím slalomu skončil Bank devatenáctý, když... „První kolo mi vyšlo lépe i přes jednu chybu, kterou jsem tam udělal. Šel jsem z dvanacté pozice. Ve druhém kole, kdy písta povolila, a objevily se rýhy, v jednom výjezdu jsem udělal chybu, která mě rozhodila.“

Družstva Ondřej Bank nejel. Z pěti disciplín nedokončil jen tu svoji nejlepší – slalom. Upadl už v úvodu prvního kola. „Stalo se. Moc jsem se naklonil a ujela mi vnitřní lyže,“ vysvětloval.

Krýzl porazil Švéda

Kryštof Krýzl, další z dukláků, jako jediný z českého kvarteta vybojoval alespoň bod v premiéře týmové soutěže. Na Švédě to pochopitelně nestačilo. V obřím slalomu zajel jednatřicáté místo. Nevyšel mu ani slalom, když mu těsně unikla v prvním kole elitní třicítka a ve druhém se propadl hluboko do pole poražených.

Zato Filip Trejbal potvrdil, že jeho hvězda na alpských svazích pozvolna stoupá a skončil ve slalomu šestnáctý. „Já vím, že sedmadvacáté příčky po prvním kole to je dobrý posun, ale mělo to být o místo lepší,“ zlobil se sám na sebe juniorský mistr světa ve slalomu.

Text: Ivana Roháčková

Stříbro Pančochové a šok Samkové

Český snowboard má zaděláno na příští olympijské úspěchy. Dvě dravá kořata v barvách Dukly – dvacetiletá Šárka Pančochová a sedmnáctiletá Eva Samková – na lednovém mistrovství světa ve španělské La Molině prokázala, že s nimi musí svět počítat. Pančochová si přivezla stříbro z nové disciplíny slopestyle a Samková skončila pátá ve snowboardcrossu, což je nejlepší český výsledek na MS v této disciplíně.

1

Naštvala ji U-rampa

Pro zkušenější Pančochovou začal šampionát tvrdým pádem na U-rampě. V první semifinálové jízdě se nedokázala pořádně rozjet a chybějící rychlost zapříčinila, že předvedla jen jednoduché, a tudíž bodově nízké hodnocené skoky. Boj o postup do finále nevzdala a zarisovala ve druhé jízdě. Po druhém vysokém skoku, ale upadla a postupové naděje byly pryč. Klasifikována byla až jako sedmnáctá. „Foukal silný vítr, povrch byl ledový. Problémy s ním měly i další závodnice. Nevymlouvám se, prostě to nevyšlo,“ řikala našťavaně.

Slopestyle je mladá disciplína, která byla zařazena do programu světového šampionátu poprvé s tím, že by se měla objevit už v programu Zimních olympijských her v Soči. Pančochová tuhle disciplínu umí. Velmi dobře si vedla už v kvalifikaci a za úspěchem jí hnalo i zdravé našťování z první disciplíny. „Věřila jsem, že by to mohlo být dobré, ale nešla jsem do závodu s tím, že musím. Spíš jsem si říkala, že udělám, co půjde, a pak se uvidí,“ řikala.

A vidělo se. Už po první finálové jízdě byla druhá. Perfektně absolvovala tři skoky, dvakrát sjela bez problémů zábradlí a povedl se jí i skok v U-rampě. Za svůj výkon dostala 23,2 bodu. Jen pozdější vítězka Finka Enni Rukajärviová byla lepší. Ve druhé jízdě se ještě zlepšila a rozhodčí jí přidali další dva body. Ke zlatu chyběly nakonec jen tři.

„Nemrzí mě to. Hlavně že jsem se dala do pořádku po pádu v tréninku na U-rampě, kdy jsem si narazila hlavu a pánev. Docela mi pomohlo, že kvalifikaci odložili. Naopak jsem nadšená.

Světový šampionát je hodně sledovaný velký závod. Tahle disciplína má olympijskou budoucnost a já bych si moc přála, aby se objevila v programu opravdu už v Soči. Motivace by byla o to větší,“ přiznala Pančochová, která na šampionátu oslavila dvacáté narozeniny.

Překvapila sebe i soupeřky

Sedmnáctiletá juniorská světová šampionka ve snowboardcrossu Eva Samková se měla v seniorském mistrovství hlavně učit. Jenže ona ukázala zkušenějším soupeřkám „drápky.“ Už v kvalifikaci zajela čtvrtý nejlepší čas. Její postup ze čtvrtfinále závodu pak byl pro ni i soupeřky obrovským překvapením. V semifinále zaplatila nováčkovskou daň jednou chybou a do finálové čtyřky se nedostala. Za to v malém finále všem soupeřkám vytřela zrak a celkově byla pátá.

„Něco takového jsem vůbec nečekala. Vždyť kolem mě byly ty nejlepší světové závodnice. Pro mne je páté místo obrovským úspěchem, větším než juniorské zlato, protože jsem dokázala porazit spoustu skvělých soupeřek,“ řikala spokojeně Eva Samková.

Ostatním reprezentantům Dukly už se tolik nedařilo. Michal Novotný skončil ve snowboardcrossu ve čtvrtfinále a obsadil celkově patnáctou příčku. David Bakeš vypadl už v osmifinále a uzavíral třetí desítku. Ester Ledecká skončila v paralelním slalomu čtyřicátá a v paralelním obřím slalomu třiatřicátá, což v obou případech znamenalo konec už v kvalifikaci.

1/ Šárka Pančochová
2/ Eva Samková

Text: Karel Felt
Foto: Ivana Roháčková a Jakub Flejšar

Světě, drž se! Sudová je zpátky!

mistrovství světa

Když se sportovec vrátí na místo, kde se vážně zranil, bývá to tvrdý nápor na jeho psychiku. Ne každý to zvládne. Nikola Sudová přijela v únoru do amerického střediska Deer Valley s vědomím, že si tu v olympijské sezoně vážně poranila koleno a musela se následně podrobit operaci zkřížených vazů.

místa ve Světovém poháru. „Opravdu jsem s touhle sezonou moc spokojená. Koleno drželo. Občas protestovalo, než jsem ho dostala do provozní teploty, ale nijak mě neomezovalo,“ ohlédla se uplynulým obdobím Nikola. „V přípravě na novou sezonu uděláme nějaké změny. Věřím, že v té příští budu bojovat zase o stupně vítězů,“ zdůraznila.

Na mistrovství světa startoval i další reprezentant Dukly Lukáš Vaculík. Ten nepřišel za oceán s velkými ambicemi, ale především pro zkušenosti. V jízdě v boulích skončil dvacátý a mezi elitu nepostoupil. V paralelním závodě si o dvě příčky polepšil.

Text: Karel Felt
Foto: Ivana Roháčková

Slabší povahy by se takovému místu vyhýbaly obloukem, jenže Nikola je bojovnice. Přijela a ve dvou disciplínách potvrdila, že je zpět mezi světovou elitou.

„To se nedá, úplně to vyhnat z hlavy. Měla jsem s sebou lékaře Vladislava Hospodára, který mě operoval a stále na mne dohlíží. Tahle sezona měla být spíš taková seznamovací, tak trochu rok nula. A nakonec dopadl dobře, lépe, než jsem čekala. Závod od závodu jsem získávala větší jistotu. Obavy, jestli koleno vydrží, už pouštím z hlavy a příští rok nechám ortézu nejspíš doma,“ řikala stále usměvavá akrobatická lyžařka.

Na šampionát přijela jako držitelka stříbra a bronzu, ale tentokrát rozhodně nepatřila k favoritkám. „Říkala jsem si, že když se vejdu do nejlepší desítky, bude to fajn,“ přiznala po závodech.

Osmička na úvod

Jako první se jel závod v boulích. Česká „helikoptéra“ skončila v kvalifikaci desátá. V samotném závodě pak svoje umístění ještě vylepšila o další dvě příčky. „Vím, co tomu chybí. Především rychlost. Přeci jenom tahle sezona

byla poznamenána zraněním, příprava nemohla být taková, jakou bych si plně představovala. Také skoky nejsou zcela to nejlepší, čeho jsem schopná,“ přiznala Sudová.

Zatímco sestra Nikolý Šárka po zranění obratlu skončila, stíhá svoji zkušenější kolegyni osmnáctiletá Tereza Vaculíková. Ta při svém debutu na mistrovství světa skončila jedenáctá. „Je hodně dobrá a bude mi zatápět,“ pochválila ji Nikola Sudová, která mladou závodnici vítá i jako parťáčku.

Sedmá v bitvě dvojic

V paralelní jízdě potvrdila Sudová srdce bojovnice, a dokonce si vyjela sedmou příčkou. „Je to správný adrenalin,“ přiznala s tím, že s výsledky z Deer Valley je maximálně spokojená. „Důležité je, že jsem tenhle šampionát zvládla psychicky na místě, s nímž mám spojené vážné zranění. Psychicky jsem absolutně v pohodě, teď to chce zlepšit rychlost a vypilovat skoky,“ dodala. Vaculíková skončila sedmnáctá, přeci jenom tenhle závod vyžaduje zkušenosti.

Sudová se vrátila excelentně. Po přípravě, která byla o dva měsíce kratší, zajela dvě pátá

1/ Lukáš Vaculík
2 a 3/ Nikola Sudová stále skáče s ortézou.
4/ Tréninkový skok Terezy Vaculíkové

1

2

3

4

Dukláci

v ledovém korytě

I po odchodu rychlobruslařů z ASC DUKLA je stěžejním prostředím závodníků ASO Dukla různě v zimním období ledová plocha. Nejedná se však už o jednoduchou placku, ale řádně klikatý a náležitě svažitý ledový tobogán. Jak si v něm vedli v prvním roce nového olympijského cyklu naši bobisté a sánkaři?

BOBY

Zásadní změnou prošel v úvodu sezony 2010/2011 reprezentační kádr, když jeho dlouholeté opory ukončily účastí na ZOH ve Vancouveru sportovní kariéru. Po odchodu Iva Danileviče a Romana Gomoly zůstal z tréninkové skupiny tedy pouze Jan Stokláška, k němuž v červenci přibyl Dominik Suchý.

Vzhledem k nutnosti souhry nových posádek, relativně nižší důležitosti sezony a tradičně omezenému rozpočtu rozhodlo vedení Českého svazu bobistů a skeletonistů, že reprezentační družstvo absolvuje závody Světového poháru pouze v omezeném rozsahu a alternativou

pro jeho zámořské podniky budou závody Evropského poháru.

Ještě před samotným zahájením závodní sezony si užil zajímavou zkušenost Dominik Suchý, který absolvoval v Igls přípravný tábor zaměřený na výcvik budoucích pilotů bobů a následně pilotoval dvojbob i ve třech závodech EP. Jan Stokláška odjel všechny závody na postu brzdáře s Janem Vrbou (Centrum sportu MV), a to jak ve dvojbobech, tak i ve čtyřbobech, kde je doplnil na postech křidel Dominik Suchý a Martin Bohmann (CS MV). Za pozornost stojí i skutečnost, že v průběhu sezony se k reprezentaci připojil znovu Ivo Danilevič, který se rozhodl předávat své dlouholeté zkušenosti z pozice reprezentačního trenéra.

Prvním vrcholem sezony bylo ME, které se konalo 22.–23. ledna v rámci mítinku SP ve Winterbergu. Právě zde se projevila výhoda absolvování částí seriálu EP, protože závod ME byl již třetí soutěží na této dráze v aktuální sezóně a posádka našeho čtyřbobu zde 10. místem dosáhla nejlepšího umístění v rámci SP a v redukovaném evropském pořadí obsadila velmi pěkné 9. místo. Druhým vrcholem potom bylo ve dnech 14.–27. února mistrovství světa na nově zrekonstruované dráze v Königssee (Berchtesgaden, SRN). Těžko říct, zda našim závodníkům nesešla zdejší dráha, nebo se již projevila únava z poměrně dlouhé sezony a množství absolvovaných závodů, ale obě vystoupení našich bobistů – jak ve dvojbobech (21. místo), tak ve čtyřbobech (17. místo) – byla z hlediska dosaženého umístění nejslabší z celé sezony.

Přestože spolu posádky jezdily relativně krátce a podmínky pro přípravu nebyly zdaleka ideální, podařilo se závodníkům dosáhnout několika pěkných výsledků a s výjimkou MS navázali bez výraznějšího propadu na své předchůdce.

univerzity v Liberci se dali dohromady teprve na začátku sezony a Matěj Kvíčala se ještě navíc musel přeskolit ze zadáka na předáka, který saně řídí. Nejlépe se umístili na 18. místě v Königssee a Oberhofu, ale zejména v prvním kole SP v Altenbergu (11.) předvedli, že mají do budoucna poměrně výrazný potenciál. Dvojice Brož-Brož se dokázala, stejně jako v minulých ročnících SP, po nepříliš vydařeném začátku postupně zlepšovat a posouvat se výsledkovou listinou směrem vzhůru, takže nakonec i díky sekvenci 13., 13., 11. a 12. místo absolvovali svou doposud nejlepší sezonu ve SP.

Před mistrovstvím světa tedy mohl panovat mírný optimismus vzhledem k očekávaným výsledkům. Šampionát se konal poslední lednový víkend na dráze v italské Cesaně, dějišti soutěží ZOH 2006. Tato dráha je jednou z nejnáročnějších a u závodníků vzbuzuje patřičný respekt. V jedné z tréninkových jízd upadla dvojice Kvíčala-Kudera, a přestože neutrpěli žádné vážnější poranění, v dalších jízdách už raději nepokračovali. Svého rozhodnutí mohli potom pouze litovat, protože Mezinárodní sánkařská federace na tomto MS premiérově zvlášť vyhodnocovala kategorii do 23 let a vzhledem k nízkému počtu účastníků byl reálný i zisk některého z cenných kovů. Už při trénincích dostávala vážné trhliny také výsledková očekávání dvojice Brož-Brož, když se společně se servisním týmem nedokázali odpovídajícím způsobem popasovat s nastavením saní na místní specifické podmínky. V mistrovském závodě se naplnila neblahá očekávání a rychle narůstající jinovatka uvnitř ledového tobogánu jim i přes dvě solidní jízdy bez výraznějších chyb znemožnila umístění se lépe než na konečné 16. příčce. Neúspěšné vystoupení doplnil 29. místem mezi jednotlivci Ondřej Hyman.

SANĚ

Kompletní reprezentační družstvo sánkařů v kategorii seniorů již několik let tvoří výhradně příslušníci ASC DUKLA. Před sezonou 2010/2011 došlo k několika změnám ve složení tréninkové skupiny, když Petra Kaprasová ukončila na počátku roku závodní činnost a rozdělenou dvojici Luboš Jíra – Matěj Kvíčala doplnili v SDJ ASO DUKLA různě Praha Jan Haínc a Jaromír Kudera. Ještě než stihli absolvovat jediný společný závod, rozhodl se Jan Haínc ukončit ze zdravotních důvodů závodní činnost a Luboš Jíra tak přišel o celou sezonu, protože k sobě do dvojice již nenašel vhodného partnera. I přes neúspěch na ZOH ve Vancouveru zůstala reprezentační jedničkou bratrská dvojice Lukáš a Antonín Brožové. V kategorii jednosedadlových saní se mezi muži měli o reprezentaci postarat jiní dva bratři – Ondřej a Jakub Hymanové. Jiřího Vanera nahradil po třech letech na trenérském postu Antonín Brož starší.

Také Českomoravská sánkařská asociace zvolila finančně úspornější závodní program a rozhodla o vynechání dvou závodů SP v zámoří (Calgary, Park City) a SP na nové dráze v ruském Paramonovu. Hlavním cílem tedy zůstalo pouze MS a dílčí výsledky v seriálu SP. Ve Světovém poháru se od druhého závodu ukazovali všichni naši závodníci v poměrně dobrém světle. Na rozdíl od předchozích roků se totiž dokázali spolehlivě kvalifikovat z Národních pohárů do hlavních závodů SP.

Oba bratři Hymanové dokázali jezdit v jednotlivých závodech svůj standard z minulých let, kdy se umísťovali ve třetí desítku startovního pole, i přestože tentokrát neměli pro svou přípravu zdaleka optimální podmínky, neboť vše museli zvládat při zaměstnání. Lepší výkonnost prokázal Ondřej, který obsadil v Königssee 24. místo. Jakubovi vyšel nejlépe poslední závod v Siguldě, kde byl klasifikován na 27. pozici. Ani od dvojice Kvíčala-Kudera se nedaly očekávat žádné velké výsledky, neboť tito dva studenti Technické

Výsledky:

	dvojbob	čtyřbob
EP Igls	9. a 10.	7. a 9.
EP Cesana	20. a 12.	11.
EP Winterberg	9. a 16.	8. a 5.
EP Altenberg	9.	6.
SP Igls	13.	13.
SP/ME Winterberg	19./16.	10./9.
SP St. Moritz	20.	13.
MS Königssee	21.	17.

Text: Jan Kinkor
Foto: Ivana Roháčková a archiv bobistů

- 1/ Lukáš Brož a vzadu jeho bratr Antonín
- 2/ Ondřej a Jakub Hymanovi
- 3/ Vpředu Matěj Kvíčala a za ním Jaromír Kudera
- 4/ Dominik Suchý a Jan Stokláška
- 5/ Start čtyřbobu

ZACHRÁNCI

Bauer a Slavík

Nebyl to nejradostnější šampionát. Výprava klasických lyžařů se z mistrovství světa na slavném Holmenkollenu v Oslu vrátila bez medaile a jen s dvěma umístěními v nejlepší desítce v individuálních závodech. Zasloužili se o ně běžec na lyžích Lukáš Bauer a sruženář Tomáš Slavík, kteří byli jasnými lídry týmu.

Výkony lyžařských reprezentantů v Oslu byly jako počasí na Holmenkollenu, kde spousta dnů husté mlhy občas střídaly krásné dny se sluncem a vymetenou oblohou. Medailový švih, ke kterému měl nejbližší Lukáš Bauer, nakonec chyběl.

Scházelo pár procent

Poprvé od světového šampionátu v Sapporu před čtyřmi lety se Lukáš Bauer vracel z vrcholné akce, aniž by vystoupil na stupně vítězů. Největší šanci měl v závodě na 15 kilometrů klasicky, kvůli kterému z rozhodnutí trenéra Miroslava Petráska vynechal i skiatlon. Bauer se však na medailové pozici držel jen na prvním mezičase a v cíli mu na třetí místo Nora Martina Johnsruda Sundbyho scházelo 23 sekund.

„Holt těch šest bylo lepší, je to smutné. Sedmé místo vůbec není špatné, ale cílem byla medaile, takže neúspěch a trochu zklamání...“ říkal Bauer v cíli.

Bauer pak přidal ještě třinácté místo v bruslařské padesátce, předvedl kvalitní výkony, ale i v Oslu se potvrdilo, že v letošní sezoně nebyl ve své formě z předchozích období. V průběhu zimy bojoval s klasickou technikou, na Tour de Ski zachránil stupně vítězů v poslední etapě.

„Lukáš nebyl úplně top, ale tak na devadesátí pěti procentech,“ hodnotil bývalý reprezentant Martin Petrásek.

Bauer se ale udržel ve špičce a jeho výsledky podržely reprezentační tým, kterému se v Oslu jinak příliš nedařilo. Martin Jakš předváděl na přelomu roku vynikající výkony na Tour de Ski, pak ale prodělal střední chřipku a na šampionátu nebyl v ideální kondici. Na průměrné jednatřicáté místo ve skiatlonu navázal nadějnou osmnáctou příčkou z klasické patnáctky. Na prvním úseku štafety si ale zopakoval trápení z domácího mistrovství světa v Liberci a byl předáván se značnou ztrátou na čelo. Tým pak dorazil do cíle na osmém místě.

Z ostatních závodníků splnil sprinter Dušan Kožíšek povinnost postupem do čtvrtfinále bruslařského závodu, Martin Koukal se představil v lepším světle než v průběhu sezony a cílem bruslařské padesátky projel na solidním 23. místě. Trápil se Jiří Magál, kterého celou sezonu od začátku letní přípravy sužovaly zdravotní problémy.

„Za poslední léta jsme odjeli nejhorší mistrovství světa. Nebyli jsme připraveni, jak jsem očekával,“ hodnotil reprezentační trenér Petrásek. „Lukáš i Martin Jakš chtěli víc. Ostatní absolvovali šampionát v rámci možností, co jezdili celou sezonu. Proč nevydržela forma z Tour de Ski? Letos jsme byli dost rychle nahore, ale nepřežili jsme celou zimu. Dva vrcholy za sebou jsme nezvládli.“

Slavík nahradil Churavého

Na sedmé místo, stejně jako Lukáš Bauer, dosáhl i sruženář Tomáš Slavík, který zažil své nejlepší mistrovství světa v kariéře. Devětatletý závodník převzal v reprezentačním týmu severské kombinace úlohu lídra místo Pavla Churavého, který měl letos dlouhodobé zdravotní problémy a na šampionátu měl potíže s dýcháním.

Slavík zahájil jedenáctým místem v závodě se skokem na středním můstku a v individuální soutěži na velkém můstku se ještě zlepšil. Už po skoku byl jedenáctý a v běžecské části se posunul na sedmou příčku. Dosáhl tak třetího nejlepšího výsledku českého sruženáře na mistrovství světa po Milanu Kučerovi (4. v roce 1995) a Ladislavu Ryglovi (6. v roce 2001).

V polovině závodu přitom Slavík jako člen stíhací skupiny ztrácel jen 11 sekund na průběžné třetí místo, ale i tak byl s výsledkem spokojen.

„Pro mě je to fantastický úspěch, nejlepší životní výsledek, to můžu říct bez nějakých debat. Pochybuju, že jsem se v cíli někdy takhle radoval. Šlo to hodně ze mě,“ líčil Slavík.

Opačný příběh prožíval Pavel Churavý, který po dvou špičkových sezonách tentokrát doplatil na zdravotní potíže a s formou se nepotkal. Po skoku na středním můstku nenastoupil do běžecské části, ani do závodu družstev. V závodě na velkém můstku byl 37.

„Celou sezonu se mi to vrací, nemohl jsem dýchat. Při prvním závodě jsem se ráno probudil, šel si zaběhat a nemohl jsem se nadechnout. Doktor mi řekl, že asi něco viselo na průduškách. Je otázka, jestli to není astma,“ trápil se Churavý.

Větrná loterie

Skokani na lyžích předvedli v Oslu průměrné výkony, i když ukázali i nadějně momenty. Lukáš Hlava byl sedmý v kvalifikaci na středním můstku, Jan Matura zase pátý v kvalifikaci na velkém můstku. V samotných závodech však ani jeden z nich nepostoupil do druhého kola.

Jen nejzkušenější závodník Jakub Janda dokázal v obou individuálních soutěžích postoupit do finále, ani jednou se mu ale nepodařilo proniknout do nejlepší dvacítky.

Pozornost vzbudila nominace trenéra Davida Jiroutka k závodě na středním můstku, kdy upřednostnil Borka Sedláka před Janem Maturou, druhým nejlepším závodníkem sezony podle zisku bodů ve Světovém poháru. Matura proti svému nezařazení do týmu protestoval gestem vzdoru během závodu družstev. Pak se ostatním závodníkům omluvil. Sedlák se na středním můstku dostal do druhého kola, kde se prezentoval 27. příčkou.

Nadějný výkon předvedla vybraná čtveřice v závodě družstev na velkém můstku, který ale ovlivnily silné větrné porывy. Přesto však bylo rozhodnutí jury, která závod po prvním kole ukončila, překvapením a malým skandálem. Na třetím místě po prvním kole totiž byli překvapivě Slovinci, za které závodil Jurij Tepeš, syn asistenta technického delegáta Mirana Tepeše.

„Můžeme brečet, jak chceme, a Slovinci se smějou. Určitě se mělo skákat,“ stěžoval si Jakub Janda. České družstvo skončilo osmé, o místo hůř než v týmové soutěži na středním můstku.

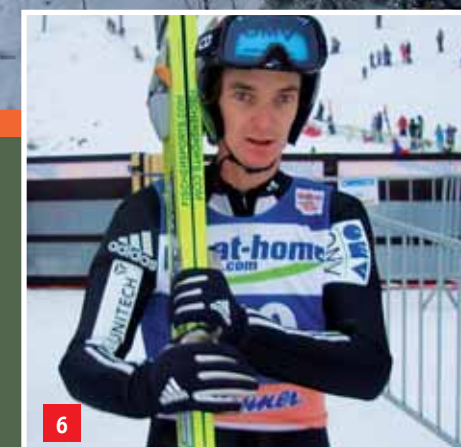
Text: Rudolf Vojtěch
Foto: Ivana Roháčková, Michael Georgiev a Květoslav Žalčík

1

3

6

2

4

7

8

5

9

- 1/ Lukáš Bauer
- 2/ Martin Jakš
- 3/ Tomáš Slavík
- 4/ Jan Matura
- 5/ Lukáš Hlava
- 6/ Lukáš Bauer
- 7/ Lukáš Bauer
- 8/ Martin Koukal
- 9/ Martin Jakš

Úspěšné střelce na Evropě

táhl Januš

Devětatřicetiletý Miroslav Januš už byl kde kým odepisován. Ačkoli vozil pro českou sportovní střelbu medaile doslova po kilogramech, nedočkal se vděku. Běžící terč je disciplínou, která nesmýslně zmizela z programu olympiád. Přesto žije! A to hlavně díky Janušovi, který si z březnového mistrovství Evropy ve vzduchových zbraních přivezl z italské Brescie kompletní sadu medailí a svoji sbírku cenných kovů z velkých soutěží rozšířil na 119!

Výpravu opět drželi dukláci. Vždyť se podíleli s výjimkou jedině na všech sedmi medailích získaných českou skupinou. Běžící terč má hned čtyři, a to v Česku střelci tuhle disciplínu už jen Miroslav Januš, Bedřich Jonáš a Josef Nikl. Nejstaršího Januše dělí od junióra Nikla téměř dvě desetiletí.

Finále rozhodly desetinky

Na „placičku“ z velké soutěže čekal Januš rok a půl. „Pravda, byla to na můj vkus dlouhá doba, ale žádné malomyslnosti jsem nepropadal. Roky nezastavím a devětatřicet let je na tuhle disciplínu dost. Bral jsem to jako realitu,“ přiznal.

„Cesta k medailím byla zvláštní. V téhle sezoně mi vůbec nešly pomalé běhy. A v Brescii jsem nastřílel neuvěřitelných 296 bodů z 300 možných! Vždycky jsem lépe zvládal ty rychlé, jenže jsem je pokazil. V první poloze jsem dal 89 bodů, což je chabý juniorský výkon. V dalších dvou jsem to dohnal na 279. To není nic moc, ale díky náskoku z pomalých jsem se vešel do kvarteta, které střílelo o medaili. Nejprve jsem 6:3 porazil výběrného Fina Homberga, ale finále jsem prohrál 2:6 s Ukrajincem Prijanišnikovem, když o bodech rozhodovaly desetinky,“ ohlédl se za závodem, v němž získal stříbro a s týmem zlato dnes již občanský zaměstnanec plzeňské Dukly Miroslav Januš.

Jonáš nejprve prohrál 3:6 s Prijanišnikovem, ale v boji o bronz přestřílel Holmberga

6:4. Mladík Nikl skončil dvacátý za 550 bodů. „Jenže družstvo dělá ten třetí a Pepa tak doplnil celkový výsledek týmu na 1 704 bodů, což znamenalo zlato. Tři poslední čeští mohykáni porazili Evropu,“ liboval si Januš.

Bronz pak trefila tahle trojka v mixu na 20+20 ran součtem 1 130 bodů. Ve výsledkové listině jednotlivců se pak umístili následovně: 5. Jonáš 379, 8. Januš 376, 11. Nikl 375.

Maruškové to nevyšlo

Závod nevyšel pistolářce Lence Maruškové, která si loni na mistrovství světa v Mnichově právě ve vzduchové pistolí zajistila účast v Londýně. Tentokrát nastřílela na její kvality průměrných 381 bodů a skončila až třináctá. Sezona je na začátku a tradiční opora české střelby se jistě zvedne.

Mládí nezklamalo

Bez medailí se nevraceli tradičně ani junioři. Trio mladých puškařek získalo bronz za 1 180 bodů. Podílela se na něm i Nikola Mazurová, která s 394 body skončila devátá, když o finále přišla v rozstřelu. Spolu s ní byly v týmu i Gabriela Vognarová a Aneta Brabcová.

Jindřich Dubový je velkou pistolářskou nadějí a jeho bronz za výsledek 674,5 (576+98,5) je toho důkazem.

Nástupkyně a soupeřky vyrůstají i Maruškové. Trio Šárka Jonáková, Markéta Krykorková a Sylvie Získalová skončilo součtem 1 111 bodů čtvrté, když k bronzu chyběly dva body. Duklačka Jonáková skončila s 365 body sedmadvacátá. Krykorková, kterou stejně jako Dubového připravuje na Moravě trenér Vladimír Novotný pro Duklu, byla čtvrtá nástřelem 475,4 (375+100,4), pouhý bod od medaile.

Českou medailovou sbírku pak doplnilo bronzem trio puškařek Kateřina Emmons, Pavla Kalná a Adéla Sýkorová výkonem 1 184 bodů.

Tabulka 119 Janušových medailí:

	zlato	stříbro	bronz
OH	0	0	1
MS	12	8	4
ME	30	18	26
SP	7	6	7
Celkem	49	32	38

- 1/ Stříbrný Miroslav Januš a bronzový Bedřich Jonáš
- 2/ Mistři Evropy – Januš, Nikl a Jonáš
- 3/ David Kostecký se synem Denísem
- 4/ Lenka Marušková

Text: Karel Felt
Foto: Ivana Roháčková a Ján Kermiet

Sychra vyrovnal rekord a trefil Londýn

Mohou se splnit člověku jeho sny, které mu ruší nebo zpříjemňují spánek? Mohou! Živoucím důkazem je královéhradecký brokový střelec Jan Sychra. Začátkem března se mu zdálo, že vyhraje v chilském Concepciónu úvodní závod Světového poháru a tím si zajistí i účastnické místo na olympiádě v Londýně.

„Přiletěl jsem do Chile s vědomím, že mám v přípravě nastříleno na 5 000 terčů. Ale cítil jsem, že tenhle objem bude třeba poladit s technikou. První trénink nebyl nic moc. Druhý už se povedl a trefil jsem všech 75 terčů,“ vyprávěl.

A pak přiznal... „Zdálo se mi v noci, že závod vyhraju. Něco takového jsem zažil už v roce 1995 na Kypru, a také to vyšlo. Tentokrát jsem tomu moc nevěřil. Byl jsem sice zdravě nervózní, ale přeci jenom. Co se zdá, je sen, jak se říká. Jenže první den se mi dařilo a trefil jsem všech 75 asfaltových holubů, jak terčům říkáme. Druhý den zbylých padesát a ve finále mi zase neulétl ani jeden z pětadvaceti. Byl z toho vyrovnaný absolutní světový rekord i ta olympiáda,“ liboval si Jan Sychra.

Letos ho čekají ještě závody Světového poháru a v létě evropský šampionát, na němž obhajuje titul, a taky světový. Oba v Bělehradu. „Jsem v pohodě. Hlavní cíl sezony, tedy účastnické místo pro Londýn, jsem splnil. Možná neobjedu všechny Světové poháry a soustředím se na šampionáty. Ale podstatné je, že mohu střílet v klidu,“ zdůraznil.

V Chile startoval v trapu olympijský vítěz z Pekingu David Kostecký. V noci před startem se dozvěděl, že mu manželka Lenka, bývalá vynikající slovenská skeetařka rozená Barteková, porodila syna Denise. „Vybral si správnou chvíli. Doma už jsem to nestihl,“ přiznal David. První den ztratil pět terčů, ale bojoval dál. Druhý den závodu střílel Kostecký skvěle. Dvě čisté pětadvacítky ho posunuly výkonem 120 bodů na sedmé místo. K finále a šanci na účastnické místo pro olympiádu mu chyběl pouhý bod.

MEDAILOVÉ comebacky

Velké návraty dvou reprezentačních opor po období několika problematických sezon vládly vystoupení atletů Dukly na halovém mistrovství Evropy v Paříži. Vícebojař Roman Šebrle získal bronz, svou osmnáctou medaili z vrcholných akcí. Výškař Jaroslav Bába dokončil svůj návrat do špičky po vážném zranění kotníku a byl odměněn stříbrem.

Ještě v lednu o sobě Roman Šebrle sám mluvil jako o atletickém dědovi, po jeho vystoupení na mistrovství Evropy v Paříži před ním ale svět opět smeká klobouk. Legendární šampion padl do cíle závěrečného kilometru na pokrajích sil, ale když se v „agónii“ vydýchal na zemi, uslyšel, že je třetí a bere bronzovou medaili.

„Je to zázrak, zázrak... Na kilometru jsem myslel, že umřu,“ citovaly Šebrleho hned po závodě stránky atletického svazu.

Šebrle si stupně vítězů zasloužil výkonem 6 178 bodů, což je světový veteránský rekord. „Na to se nehraje, je to jen taková zajímavost. Pro mě je tenhle šampionát spíš velký příslib na venkovní sezonu,“ říká Šebrle. „V deseti-boji mám ještě silný oštěp. Běžet se dá celkem rychle, takže by to ještě mohlo být zajímavé, pokud zůstanu zdravý.“

Právě zdravotní problémy Šebrleho svrhly z piedestalu. V roce 2007 byl na vrcholu jako mistr světa v deseti-boji, ale na jaře následujícího roku kvůli svalovému zranění nedokončil světový šampionát v hale ve Valencii a na olympiádě v Pekingu pak skončil bez medaile. Potíže vyvrcholily v loňské sezoně, kdy Šebrle nedokončil ani jediný desetiboj.

I proto musel letos v hale bojovat o nominaci do Paříže. V lednu proto vyjel do Tallinnu a v závodech, v kterém Američan Ashton Eaton zlepšil světový rekord, nasbíral 5848 bodů.

K nominaci to nestačilo, a proto se znovu vydal do boje hned za týden a na republikovém šampionátu překvapil výkonem 6 117 bodů, kterým se dostal do vedení evropských tabulek.

A v Paříži se předvedl ještě lépe. Skvěle mu vyšly sprinterské disciplíny (7,06 s na 60 metrů a 8,08 s na 60 metrů překážek). Svůj standard předvedl v dálce (7,59 m), výšce (206 cm), kouli (15,42 m) i tyči (4,90 m). Závěrečný kilometr za 2:42,72. už byl vyhoceným bojem o medaili, kterou uhájil o pouhé tři body před Nizozemcem Eelco Sintnicolaasem. Prohrál jen s vítězným Bělorusem Andrejem Kravčenkem a druhým Francouzem Nadírem El Fassim.

Šebrle tak získal už svou šestou medaili v řadě na halových mistrovstvích Evropy, poprvé se radoval už před jedenácti lety díky stříbru z Gentu. Další úspěch už ale nepřidá, v době příštího šampionátu v roce 2013 už zřejmě bude ve sportovním důchodu.

„Jsem rád, že jsem se důstojně rozloučil s mistrovstvím Evropy. Odešel jsem z něho na vrcholu,“ těšilo Šebrleho. „Ještě se také předvést na olympiádě v Londýně a budu spokojený. Člověk si uvědomí, co za svou kariéru vyhrál, a že je až neuvěřitelné, jak málo stačí k tomu, aby ty zlaté medaile nebyly. Teď mi to teprve dochází, že to tak nemuselo být. Byl jsem dlouho na vrcholu a ještě se zuby nehty držím.“

Bábova armádní medaile

Také výškař Jaroslav Bába měl v Paříži co slavit. Předvedl úchvatný souboj s ruským fenoménem Ivanem Uchovem, výšky 232 cm a 234 cm skočil na první pokus a získal stříbrnou medaili hned za svým největším soupeřem. Pro Bábu tenhle úspěch znamená důležitý přelom hned z několika důvodů.

Pařížské stříbro je jeho první medailí od olympijského bronzu z Atén v roce 2004. Rok poté sice zlepšil národní rekord v hale (237 cm) i venku (236 cm), ale pak přišlo vážné zranění kotníku, po kterém se Bába dlouho nemohl vrátit na bývalou úroveň. Ve snaze otočit kolem osudu proto Bába před dvěma lety přesídlil z Ostravy do Prahy, kde začal na Dukle trénovat pod vedením kouče Jana Janků staršího.

„Super, konečně se to čekání prolomilo,“ pochvaloval si Bába. „Chtěl jsem sice zlato, snažil jsem se, co to šlo, ale v hale prostě asi není šance Uchova porazit. Pro mě je to malé vítězství,

on je někde jinde. Už před závodem jsem cítil formu, ale nechtěl jsem to zakřiknout. Jsem rád, že se to potvrdilo.“

Výborný výkon v Paříži předvedl také Jakub Holuša, který byl na patnáctistovce pátý časem 3:41,57. Na medaili mu scházelo jen devět setin sekundy...

„Jsem zklamán. Do finišu jsem si asi měl držet o trochu lepší pozici, ale říkal jsem si, je to rychlý, ostatní budou vadnout. Oni sice vadli, ale nestačilo to,“ litoval Holuša.

Dálkař Štěpán Wagner zůstal v kvalifikaci výkonem 762 centimetrů, mladý čtvrtkař Pavel Maslák nepostoupil v rozběhu výkonem 48,14 sekundy.

Reprezentační šéftrenér Tomáš Dvořák byl spokojen.

„Jarda Bába na medaili určitě měl, což jsem věděl dopředu. Viděl jsem ho skákat před šampionátem na tréninku,“ líčil Dvořák. „Romanovi jsem věřil na medaili. Tyč rozhodla, že se bude muset vydat, a on když ví, že o něco jde, tak se vydat umí. Klobouk dolů před takovým výkonem.“

- 1/ Jaroslav Prišćák, Jaroslav Bába, Josef Jićinský a Jan Janků
- 2/ Medailisté HME – Šebrle, Svoboda, Rosolová a Bába
- 3/ Jaroslav Bába
- 4/ Roman Šebrle
- 5/ Jakub Holuša

Text: Rudolf Vojtěch
Foto: Ivana Roháčková

Netradiční lednové seskoky

Ve dnech 5.–17. ledna 2011 se parašutisté Dukly Prostějov zúčastnili druhého ročníku prestižního mezinárodního závodu na přesnost přistání v centru Dubaje ve Spojených arabských emirátech. Na tento závod přijela kompletní světová parašutistická špička, která ho stejně jako Češi zvolila jako přípravu na rok 2012, kdy se bude v Dubaji konat mistrovství světa všech parašutistických disciplín.

V tomto ročním období se teplota v Dubaji pohybuje okolo příjemných třiceti stupňů. Závod probíhal na pláži umístěné nalevo od známé dubajské palmy, která je ze všech chystaných umělých ostrovů jako jediná obydlena. Vzniklo zde velmi slušné parašutistické zázemí drop zóny FAZZA SKY, která je v provozu téměř každý den. Prostor je zatravněn a položila se i čtyři sta metrů dlouhá asfaltová dráha pro letouny Twin Otter, Pilatus a Skyvan. Při přistání tato dráha připomíná svojí délkou spíše letadlovou loď, včetně moře před i za ní.

Jedním z nejsilnějších zážitků bylo bezpochyby zahájení, na kterém pořadatelé rozhodně nešetřili. Nejvíce zde exceloval maďarský akrobat Zoltán Vereš, který létal akrobacií v absolutní tmě s diodami osvětleným obrysem letounu během ohňostroje. Dále se představili piloti motorových padákových kluzáků, kteří létali za úplně tmy přímo nad diváky. Celý večer ukončil obrovský ohňostroj.

Duklu Prostějov v disciplíně na přesnost přistání reprezentoval tým ve složení Libor Jiroušek, Hynek Tábor, Jindřich Vedmoch, Jiří Gečnuk a Petr Směšný.

Přesnost přistání měla tradičně nejvíce závodníků. Ve 33 týmech jich startovalo 140. Mezi

nejlepší patřili reprezentanti Itálie (současní mistři světa), Slovinska, Ruska, Francie a České republiky. Naši sportovci vstoupili do soutěže průměrnými výsledky, které postupně začali vylepšovat za vydatného skandování českého týmu Canopy piloting soutěžícího v dalších disciplínách. Ten byl slyšet jednoznačně nejvíce ze všech, a to i ve chvíli, kdy jsme si to úplně nepřáli (např. nepovedené seskoky soupeřů). Po sedmém kole se tým držel suverénně na špičce, ale pokračování závodu přerušilo počasí. Další den foukal opět silný vítr, ale pořadatel se rozhodl vyslat předskokany, kteří byli složení převážně z rozhodčích. Díky opravdu silnému větru a špatnému náletu přistáli z pěti předskokanů poblíž doskočiště pouze dva, další dopadl na stan závodníků a zbylí dva do moře. Poté byl závod přerušen a skákalo se až za tři dny, těsně před ukončením závodů. Tento stav se stal hlavně náročným na psychiku účastníků. Český tým byl první, Hynek Tábor a Jindřich Vedmoch se drželi rovněž v čele soutěže jednotlivců. Poslední možný den se začalo konečně závodit. Družstvo mělo velký náskok osmi centimetrů, ale silný vítr mohl ještě hodně zamíchat pořadím. To se naštěstí nestalo. Dukla vyhrála s náskokem sedmi centimetrů

před týmem Slovinska a třinácti před týmem Ruska. Pořadatelé ještě stihli zahájit semifinále jednotlivců, které se však kvůli stále sílícímu větru nestihlo dokončit.

A Češi mohli slavit. Po osmi kolech se Hynek Tábor (4 cm) stal vítězem před druhým Jindřichem Vedmochem (5 cm) a třetím Senadem Salčíkem (6 cm) ze Slovinska. Dále se z našich závodníků na desátém místě umístil Jiří Gečnuk, na patnáctém Libor Jiroušek a na dvacátém Petr Směšný.

Předávání cen proběhlo ještě tentýž den večer. Slavnostní ukončení navštívil bratr korunního prince Dubaje, který předával ceny vítězům. Poté účastníky čekal už jen obrovský raut pod otevřeným nebem a ráno návrat domů. |

Text: Libor Jiroušek
Foto: Libor Jiroušek a Marcela Hejná

Vítěz závodu Hynek Tábor po nulovém doskoku

Královna SPORTOVNÍHO AEROBIKU

Česká reprezentantka ve sportovním aerobiku, mistryně světa pro rok 2010, dvojnásobná mistryně Evropy z let 2009 a 2010, čtyřnásobná šampionka České republiky (2006, 2007, 2009, 2010) Denisa Barešová se narodila 13. prosince 1988 v Brandýse nad Labem. V roce 2004 se stala v Adelaide mistryní světa a v Rotterdamu mistryní Evropy v juniorské kategorii. Závodí za klub své matky Aerobik Studio Vlad'ky Barešové, která ji rovněž trénuje. Denisa studuje druhý ročník na Pedagogické fakultě UK v Praze.

Jak velké procento u vašich sestav hraje „umělecký dojem“ a nakolik pak záleží na technické obtížnosti?

Ve sportovním aerobiku je hodnocení podobné jako u krasobruslení, kde rozhoduje panel rozhodčích. V aerobiku je 7 rozhodčích – 2 techničtí, kteří posuzují obtížnost sestavy, 3 aerobní, ti mají na starosti aerobní složku sestavy a 2 umělečtí, kteří hodnotí jak image, tak choreografii a hudbu. Ale na konečném pořadí se musí rozhodčí shodnout.

Jak často a kolik hodin týdně věnujete tréninku?

Trénuji každý den, často i dvouřazově, jen v neděli se věnuji relaxaci a wellness. Také mám svoji sportovní fyzioterapeutku, se kterou vylepšujeme techniku prvků. Vrcholový sport není jen o tréninku. Jedna věc je být talent, druhá dít a třetí dát do toho kus sebe. Nic není zadarmo, a pokud chcete být nejlepší, musíte pro to něco udělat. Chtěla bych dokázat ještě víc, protože vím, že stále nejsem na vrcholu.

Když se připravujete na soutěž, kromě pilování sestavy vylepšujete i svoji image? Třeba chodíte do solária, trénujete výrazy obličeje, zkoušíte výrazné líčení do barvy dresu...

Image je velmi důležitý aspekt. Je potřeba být v celkové kompatibilitě jak s hudbou, tak i s dresem. Vždy se líčím i česů sama, jelikož se znám nejlépe, ale nějaké velké přípravy se nekonají. Občas zajdu do solária, protože opálená pleť vypadá například s výraznou barvou dresu lépe, ale to je celé. Výrazy obličeje netrénuji, za tu dobu, co se aerobiku vrcholově věnuji, vím, jak se správně tvářit:–)

Trenérku a manažerku vám dělá maminka. Trénuje vás od začátku?

Ano. V aerobiku je to skoro rarita, že jsem nikdy nezměnila trenéra, ani klub. Mamce věřím a nikdy bych ji nevyměnila. Víím, že s ní můžu dosáhnout ještě víc a že díky ní jsem se dostala

Text a foto: Ivana Roháčková

tam, kde jsem teď. Máme hezký vztah, nejen jako matka a dcera, ale i jako nejlepší kamarádky.

Kdo vám dělá choreografii sestavy a vybírá hudbu?

S choreografií závodní sestavy mi letos již potřeby pomáhala italská choreografka a bývalá závodnice Emanuela Abbate. Dnes je nutností spolupracovat, resp. konzultovat se zahraničními choreografy, jelikož sestavy jsou úplně jiné – originální, zajímavé a nápaditější. Co se hudby týče, tak to jsem velmi náročná. Hudba je základ, na kterém se všechno staví, a najít vždy tu správnou je nejtěžší. Vybírám si hudbu zásadně sama, protože moc dobře vím, co mě při sestavě povzbudí, nakopne, když už nebudu moct, a zároveň dodá zázračnou sílu.

Prozradíte nám kalendář soutěží, kterých se letos zúčastníte?

26.–27. 3. Kladno – první nominace
9.–10. 4. Brno – druhá nominace
22.–26. 6. ME Itálie, Turín
29. 9. – 2. 10. MČR, Praha
18.–24. 10. MS Austrálie, Gold Coast |

Nejlepší házenkář světa

Nejlepším házenkářem světa za rok 2010 se stal Filip Jícha, který tři sezony své skvělé kariéry odehrál za Duklu Praha. Jak tuhle poctu vnímá? „Je to samozřejmě speciální ocenění. Kdo by nechtěl být v tom, co dělá, nejlepší na světě? Je to ale jen cena. Já se dívám pořád dopředu, to ve vrcholovém sportu ani jinak nejde. Jednou se zastavíte, kouknete se zpět, co jste dokázal, a už nikdy konkurenci nedohoníte. Možná, až jednou s házenou skončím, si pak doma prohlédnu všechny ty trofeje, dostanu husí kůži a budu na to pyšný, ale teď musím být stále připraven vydat ze svého těla maximum. To, že jsem nejlepší házenkář světa, mi k lepšímu výkonu nepomůže.“

bundesligy, byl tím, o čem jsem snil. Každým dnem jsem se tam učil něco nového a měl jsem tu k dispozici obrovský herní prostor,“ vzpomíná. Stále se zlepšoval, a tak zákonitě přišla nabídka od házenkářského gigantu – klubu THW Kiel, kam se přesunul v roce 2007. První rok jeho angažmá sice neprobíhal hladce, trenér mu příliš nevěřil a navíc ho postihly zdravotní problémy, ale zpětně vidí, že i to zlé bylo k něčemu dobré. „Samozřejmě jsem chtěl vše hned, vítězit a mít v týmu svoji roli, ale na to potřebuje člověk v takovém klubu trpělivost. I kvůli zranění jsem mohl nad sebou a hlavně nad svým tělem trochu víc přemýšlet a myslím, že ta doba byla pro mě velice přínosná,“ vrací se k nelehkým začátkům. Úspěchy na sebe nenechaly dlouho čekat, Filip Jícha s Kielem třikrát po sobě získal

německý mistrovský i pohárový titul a loni vyhrál i Ligu mistrů. V Kielu je skoro na každý zápas vyprodáno a 10 250 diváků žene svůj tým vpřed. „To je věc, které se člověk nikdy nenabáží. Dělat svůj sport před vyprodaným hledištěm bych přál každému sportovci. Je to něco, co vám neustále dodává energii,“ komentuje házenkářská hvězda podporu fanoušků.

V české reprezentaci působí Filip Jícha od roku 2000. Tvrdí, že v schopnostech mužstva je hrát na nějakém šampionátu o semi-finále, závisí to však na aktuální formě hráčů i na štěstí. „Musíme být taky naprosto všichni fit, protože jakmile jeden hráč vypadne, už je to problém. Trenér Lipták má můj velký obdiv, protože nám dává důvěru, a i když nese zodpovědnost za naše výkony, chce, aby iniciativa jak hrát vycházela z nás hráčů, a jen nás koriguje.“

Filip Jícha odehraje v průběhu sezony až 80 zápasů. Utkání se rychle střídají a na odpočinek zbývá málo času. Letní přestávka je krátká a hned po ní začíná náročná příprava na další sezonu. Jak „dobíjí baterky“? „Nejvíce si musí odpočinout hlava, ta řídí vše, výbušnost, nasazení a hlavně herní myšlení. Pokud je unavená, nikdy to za nic nestojí a já jsem náchylnější k nemoci či ke zranění. Když mám tedy volno, dělám to, co mě baví. V létě se snažím každý den hrát golf nebo tenis a večer jdu třeba s kamarády ve Starém Plzenci na pivo, v zimě si zase s chutí přečtu dobrou knihu, mám rád biografie a romány. Bavím se prostě tím, na co jinak není čas.“

Rok 2010 byl vrcholem v dosavadní kariéře Filipa Jíchy. Vyhrál téměř vše, co mohl: stal se nejlepším hráčem i střelcem mistrovství Evropy, vítězem a nejlepším střelcem a hráčem Ligy mistrů, šampionem a nejlepším hráčem bundesligy a nejlepším českým a světovým házenkářem. Kde bere další motivaci a touhu po vítězství? „V pocitu, že jsem odehrál další dobrý zápas a že můžu jít v klidu domů za rodinou. Teprve až tohle nebudu cítit a budu stále častěji na sebe naštvaný, asi bude čas si říct, že se blíží konec.“

Filip Jícha i jeho žena jsou v Kielu velmi spokojeni. Narodila se jim tam dcera, mají tam řadu přátel. Smlouvu v klubu má český házenkář až do roku 2014. Co pak? „To je zatím velice daleko. Pokud ale budu schopen ještě hrát a něco dávat týmu na vrcholné úrovni a pokud o mě bude zájem, tak s házenou určitě neskončím. A dovedu si představit, že bych v Kielu hrál až do konce své kariéry.“

Text: Pavel Nekola
Foto: Ivana Roháčková

ZLATÉ SETY v Evropském poháru

V posledních několika sezonách si volejbalisté Dukly Liberec zajistili účast v Evropském poháru, a to vítězstvím v Českém poháru nebo umístěním do třetího místa v extralize. Dá se tedy říct, že volejbalová Dukla je nejen tradiční účastník, ale svými výkony také uznávaný soupeř.

Evropských pohárů nic neznamena, protože se musí vyhrát oba zápasy a vítěz jde dál, nebo v případě jednoho vítězství a jedné prohry následuje tzv. zlatý set – set do 15 bodů, který určí postupujícího, což je poměrně nespravedlivý systém.

V domácím zápase hráči Dukly po velmi dobrém výkonu zvítězili 3:1 a následoval zlatý set, který Dukla zvládla na jedničku a postoupila mezi 32 nejlepších týmů.

Po zlatém setu vyřazení z Vyzývacího poháru

Dalším soupeřem Dukly byl srbský tým Vojvodina Novi Sad. Opakoval se téměř totožný scénář z prvního utkání – prohra 3:1 v zemi olympijských vítězů a výhra 3:0 pod Ještědem, pak následoval rozhodující zlatý set, ve kterém Dukla prohrála 13:15. Srbové lépe podávali, nutili domácí hráče k chybám a rychle se ujali vedení 5:2. Dukle se ještě podařilo v koncovce srovnat na 13:13, ale poslední dva body pak uhráli hosté a postoupili mezi nejlepších 16 týmů soutěže.

„Začátek zlatého tie-breaku byl o servisu, který oni zvládli a my nikoli. V koncovce jsme se ještě trochu zvedli, ale bohužel už bylo pozdě,“ prohlásil liberecký kouč Michal Nekola. |

Text: Vladan Merta
Foto: Ivana Roháčková

Odvětné utkání 3. kola Challenge Cupu:

Sety: 23, 29, 19; – 13

Rozhodčí: Smydyński (Pol.), Todorov (Bul.). Čas: zápas 85 min., zlatý tie-break 17 min.

Esá: 2:3. Zkažené servisy: 15:20. Diváků: 375.

Sestava VK Dukla Liberec: Luboš Novák, Filip Nesvačil, Jakub Čermák, Jakub Vencovský, Petr Pešl, Jakub Jůna – libero Martin Ticháček. Střídali: Tomáš Hýský, Jan Jeslínek. Trenéři: Michal Nekola, Vladan Merta

První zápas: 1:3. Do osmifinále postupuje Vojvodina Novi Sad.

volejbal

Biatlonisti Dukly Kuzminová a Hurajt dominovali v ankete OVB Športovec roku 2010

Biatlonistka Anastasia Kuzminová sa právom stala Športovcom roku 2010 na Slovensku. Zlatou a striebornou medailou na februárovej zimnej olympiáde v kanadskom Vancouveri táto 26-ročná rodáčka z ruského Ťumenu dostala do pozornosti celého športového Slovenska a neuveriteľným spôsobom spopularizovala biatlon pod Tatrami. Na slávnostnom večere v budove Slovenského národného divadla priznala, že až taký obrovský ohlas na svoje úspechy nečakala. Hneď za ňou sa v hlasovaní odborníkov a novinárov umiestnil Pavol Hurajt, bronzový z OH vo Vancouveri. Vďaka biatlonistom, tak VŠC DUKLA Banská Bystrica môžeme považovať za najúspešnejšie športové centrum na Slovensku.

Anastasia Kuzminová: „Bol to výnimočný rok“

„Bol to výnimočný rok. Dosiahla som veľké úspechy. Teším sa, že som urobila radosť nielen sebe, ale aj množstvu športových fanúšikov na Slovensku,“ skonštatovala olympijská šampiónka. Rok 2010 sa pre Kuzminovú nezačal dobre. Na tréningu v posledný deň roka 2009 v rakúskom Obertilliachu si pri nešťastnom páde zlomila tretiu a štvrtú záprstnú kostičku na ľavej ruke a na Nový rok ju operoval chirurg Eduard Sporer v Lienzi. V tom momente sa jej sen o štarte na blížiaci sa zimnej olympiáde v kanadskom Vancouveri zahmlieval. Nakoniec to však dopadlo nad očakávanie dobre. Tréningový výpadok nebol nijako dlhý a ona sa stala jednou z hviezd vancouverských ZOH. V rýchlostných pretekoch na 7,5 km zvíťazila, v stíhacích pretekoch na 10 km získala striebro. „Veľmi sme sa všetci tešili, olympiáda sa mi naozaj vydarila,“ vrátila sa v spomienkach do februára Anastasia Kuzminová.

Bývalá dvojnásobná juniorská majsterka sveta a majiteľka striebornej medaily zo seniorského svetového šampionátu v roku 2009 v juhokórejskom Pjongčangu aj v novej sezóne potvrdzuje, že je medzi svetovou elitou pevne etablovaná. V decembri si na svoje konto pripísala prvenstvo a druhé miesto v rýchlostných pretekoch Svetového pohára, po troch kolách je v celkovej klasifikácii bojov o krištáľový glóbus deviata. „Som rada, že mi to takto ide. Vlastne len potvrdzujem, že tie výsledky na olympiáde neboli náhodné, ale že naozaj patrí medzi najlepšie,“ pokračovala 26-ročná biatlonistka.

S rešpektom sa už na ňu pozerajú aj konkurentky z absolútnej svetovej špičky. „Samozrejme, že ma najlepšie biatlonistky sveta už berú ako rovnocennú súperku. Nedá sa povedať, že by sme boli priateľkami. Nie je na to čas. Určite však vychádzame veľmi dobre, kamaťársky. Poblahoželáme si navzájom k úspechu,

prehodíme vetu – dve,“ poodkryla trochu záklisie Anastasia Kuzminová.

Perfektne zvládla nielen svoju športovú kariéru, ale aj úlohu mamičky 3,5-ročného syna Jeliseja. „Je pre mňa takým psychickým dopingom. Som rada, keď môže byť so mnou na sústreďeniach či pretekoch. Nie je to však vždy možné. Už je vo veku, keď potrebuje spoločnosť rovesníkov. To mu zabezpečuje materská škola. Mňa teší, keď vidí, čo robím ja, čo robí jeho otec. Azda sa niečo na neho nalepí a bude ho to neskôr tiež ťahať ku športu,“ zažehala si prvá zimná olympijská víťazka v ére samostatného Slovenska.

V desiatke najlepších v ankete Športovec roka 2010 sa objavila už druhýkrát. Vlni skončila piata, tentoraz už suverénne triumfovala. S prvenstvom tak trochu počítala. „Každý verí, že by mohol byť v hlasovaní novinárov úspešný. Priznám sa, nemám veľký prehľad o iných slovenských športovcoch. Viem však, že tie moje výsledky vo Vancouveri boli naozaj výnimočné. Teším sa aj z tohto úspechu,“ neskrývala svoju radosť prvá biatlonová víťazka ankety Športovec roka. Ak by mohla ona sama rozhodnúť o víťazovi v tradičnej ankete športových žurnalistov, hlas by dala inému zástupcovi biatlonového odvetvia. „Určite práve Pavol Hurajt urobil svojou bronzovou olympijskou medailou ďalší veľký výsledok pre Slovensko v tomto roku. Svoj hlas by som teda odovzdala Paľovi,“ podotkla A. Kuzminová.

Aj zásluhou Kuzminovej sa tento šport opäť dostáva do pozornosti slovenských fanúšikov. „Určite to nie je len kvôli mne. Ja som sledovala slovenské biatlonistky, ešte keď som bola v ruskej juniorskej reprezentácii. Vtedy som ani netušila, že raz budem medzi nimi. V každom prípade som rada, že sledovanosť nášho športu na Slovensku rastie. Verím, že nielen ja, ale aj ďalší moji kolegovia z reprezentácie doprajeme našim fanúšikom ešte veľa radosti z dobrých výsledkov,“ uzavrela Anastasia.

Pavol Hurajt: „Chcel by som si takýto rok zopakovať“

Biatlonista Pavol Hurajt si skvele načasoval formu na zimné olympijské hry v kanadskom Vancouveri. Piate miesto vo vytrvalostných pretekoch, siedme v šprinte, šestnásť v stíhačke a nakoniec čerešníčka na torte v podobe bronzovej medaily v pretekoch s hromadným štartom – to je vancouverská vizitka mužskej jednotky v tomto najúspešnejšom slovenskom zimnom olympijskom športe. Po snoubordistovi Radoslavovi Židekovi a biatlonistke Anastasii Kuzminovej sa stal tretím slovenským športovcom v ére štátnej samostatnosti, ktorý si na ZOH vychutnal svoje minulé slávy na pódiu pre medailistov.

„Bol to určite najlepší rok v mojej športovej kariére. Chcel by som si ho ešte niekedy zopakovať. Nebude to však jednoduché. V športe to tak chodí – raz si hore a inokedy zase dolu.“ Tridsaťdvaročný rodák z Popradu mal už jednu výbornú sezónu. Pred siedmimi rokmi bol vo Svetovom pohári 2003/2004 dvakrát tretí a raz štvrtý. „To však boli iba obyčajné preteky Svetového pohára, toto bola olympiáda,“ odmietol porovnávať svoje najlepšie výsledky v kariére. „Celý február som mal skutočne fantastický, forma mi v tom čase neuveriteľne kulminovala. Pred odchodom na olympiádu som v Anterselve na sveťáku vo vytrvalostných pretekoch skončil piaty. Už vtedy som cítil, že by to mohlo vo Vancouveri vyjsť. Bolo skvelé, že som sa nemýlil,“ pokračoval Pavol Hurajt. Svoje vystúpenie na tratiach vo Whistleri má nahrať na DVD. „Asi dvakrát som si to v lete vychutnal. Bolo to naozaj krásne. Teraz, keď sa nám rozbehla sezóna, už na to nie je čas,“ priznal sa bývalý bežec na lyžiach, ktorý sa k biatlonu dostal až po vyradení z bežeckého oddielu ŠKP Štrbské Pleso.

Očakávania fanúšikov boli v súvislosti s ním pred začiatkom sezóny veľmi vysoké. Azda

Riaditeľ VŠC DUKLA Peter Korčok a Pavol Hurajt s manželkami

preto sa jeho výsledky v úvodných kolách novej edície bojov o krištáľový glóbus nestretli vo verejnosti s veľkým nadšením. „Nie som typ pretekára, ktorý dokáže mať špičkovú formu celú sezónu. Opäť to ladím na vrchol a tým budú majstrovstvá sveta začiatkom marca v ruskom Chanty-Mansijsku,“ naznačil svoje plány Pavol Hurajt.

Výsledky ankety berie ako morálne ocenenie svojej práce. „Keď som sa dozvedel, kto všetko bude mojim úspechom, ak sa dostanem do hornej polovice. Preto ma výsledok milo prekvapil a, samozrejme, som veľmi spokojný. O tom, že vyhrá Naša iste nikto nepochyboval. Beriem to ako veľký úspech. Podobné ankety sú veľmi náročné, veľmi ťažko sa jednotlivé výkony porovnávajú. Nedá sa totiž povedať, ktoré športy sú ťažšie a ktoré ľahšie. Hlasujú však odborníci, športovní novinári. Mne osobne by sa to ťažko hodnotilo. Pre mňa je druhé miesto obrovské zadosťučinenie a motivácia do ďalšej práce. Dúfam, že majstrovstvá sveta mi prinesú opäť kvalitné výsledky,“ uzavrel Pavol Hurajt.

Text: Matej Tóth
Foto: Pavol Vitko a Pavol Blažek

Športovec roka 2010 – Anastasia Kuzminová

Anketa Športovec roku 2010 kompletné výsledky:

Jednotlivci:

1. ANASTASIA KUZMINOVÁ, biatlon 1192
2. PAVOL HURAJT, biatlon 907
3. LIBOR CHARFREITAG, atletika 685
4. MARIÁN HOSSA, ľadový hokej 634
5. JANA DUKÁTOVÁ, vodný slalom 487
6. RÓBERT VITTEK, futbal 395
7. PAVOL DEMITRA, ľadový hokej 380
8. PETER VELITS, cestná cyklistika 367
9. ZUZANA ŠTEFEČEKOVÁ, športová streľba 318
10. PAVOL a PETER HOCHSCHORNEROVCI, vodný slalom 233

Malá procházka životem velkého fotbalisty

SLALOMY

Josefa Masopusta

Prvního květnového odpoledne roku 1960 se v 12. minutě fotbalového utkání Československo – Rakousko Josef Masopust ve středu pole zmocnil míče, obešel s ním čtyři protihráče, udělal klíčku i brankáři a míč poslal pohodlně do sítě. Gólman mu dokonce pogrataloval a tleskalo se snad pět minut. Tento pozoruhodný slalom předvedl i v dresu Dukly proti brazilskému Santosu, na turnaji v New Yorku v utkání se španělským Espaňolem, v belgickém Molenbecku a mnohokrát v lize. Jeho pověstné slalomy však neměly pokaždé jen fotbalovou příchut.

Projdeme se aspoň letmo životem velkého hráče, jemuž k životnímu jubileu, kdy 9. února oslavil osmdesátiny, na dálku vinšoval hvězdný Brazilec Pelé a na pódiu pražského Stavovského divadla mu osobně blahopřál i slavný Portugalec Eusébio.

První peníze za fotbal

Když mu šlo na sedmnáctý rok, tak ho trenér Jaroslav Burgr vytáhl na zkoušku z dorostu do divizního mužstva Mostu. K důležitému derby v Ústí nad Labem se s hráči vydal celý vlak příznivců. Po vítězství 3:0 měli všichni velkou radost a při zpáteční cestě Pepíkovi jeden z fanoušků za jeho výborný výkon vysypal do klína plný klobouk papírových i kovových korun. Byly to první peníze, které dostal za fotbal, a doma je dal všechny mamince.

První prvoligové krůčky udělal v necelých devatenácti letech v Teplicích, kde v premiérovém utkání nastoupil proti Slavii a brzy nato si ve Vítkovicích zahrál i proti legendárnímu Bicanovi. Pracoval jako soustružník a později „povýšil“ na svačináře. „Partě dělníků jsem nosil objednané jídlo,“ upřesňuje tehdy nadějný nováček.

Upsal se armádě

V dubnu 1952 dostal povolávací rozkaz a o několik týdnů později i nabídku od tehdejšího ATK Praha na dlouhodobé angažmá. Neváhal, protože armáda vytvořila fotbalistům velice dobré podmínky. Základní plat se pohyboval kolem

pěti tisíc a navíc brali prémie za vyhrané zápasy. A navíc – jako první v Československu trénovali dvoufázově.

„Kouč Karel Kolský nám často připravil do slova galeje. Tyto praktiky přebíral v trenérské škole, kde byl jeho spolužákem i Josef Bican. Tenkrát se ho jeden ze zkoušejících zeptal, kdy byla u nás zrušena robota. A božský Pepi odpověděl: ‚Nevím, že byla někdy zrušena, já musím makat pořád,‘“ usmívá se Masopust, který se brzy dočkal hodnosti poručíka a s ní i pěkného bytu po filmové hvězdě Věře Ferbasové na Starém Městě.

V roce 1954 se oženil s výbornou házenkářkou z Trnovan Věrou Ničovou. Jejich svatba měla dva obřady, na radnici a v kostele. „Spoluhráči si mě dobírali, že jsem chtěl mít dvě svatební noci. Šlo však hlavně o příbuzenské zvyky, ale i o politické důvody,“ vrací se k životní události.

Na mistrovství světa

V říjnu 1954 se Masopust dočkal svého prvního mezinárodního zápasu, proti skvělým Maďarům na Népstadionu v Budapešti (1:4). Na další střetnutí v dresu národního mužstva však čekal dlouhých 18 měsíců – na Strahově se poprvé setkal s fotbalovými kouzelníky z Brazílie (0:0). A pak už následovala dlouhá série různých utkání, při nichž viděl i kus světa.

Brzy se stal pilířem reprezentace, a proto jeho nominace v roce 1958 na mistrovství světa ve Švédsku byla samozřejmostí. Po porážce 0:1 se Severním Irskem narazilo čs. mužstvo ve své skupině na Němce (2:2). „Nikdy před tím ani potom jsem nezažil tak zaujaté rozhodování, kterým Angličan Ellis ovlivnil výsledek.

Po přestávce při našem vedení 2:0 přehlížel hrubě až záluďné fauly soupeře a brzy přišel vrchol. Brankář Dolejší po sražení Schäferem spadl s míčem za brankovou čáru a sudí odpískal gól. Z takové nespravedlnosti jsme byli zoufalí, ale chutí jsme si spravili na Argentině, kterou se nám podařilo porazit 6:1. Škoda, že jsme v opakovaném zápase s Irskem s několika zraněnými hráči podlehl 1:2 po prodloužení, a byli tak vyřazeni,“ ohlíží se za svým prvním šampionátem.

Lepší než Pelé

Koncem roku 1958 se Dukla vydala na zájezd do Mexika na turnaj pěti týmů, kterého se zúčastnil i FC Santos s tehdy nejpopulárnějším fotbalistou světa Pelém. Brazílci tehdy v únoru 1959 kráčeli od vítězství k vítězství a nad Duklou vedli už v 9. minutě 2:0. Třetí gól visel ve vzduchu, jenže Dukla se jakoby zázrakem probudila a do konce poločasu otočila skóre na 3:2 ve svůj prospěch. Po změně stran Santos sice vyrovnal, ale poslední slovo patřilo Dukle, jmenovitě Masopustovi, který tvrdí: „Bylo to nezapomenutelné utkání, v mnohém asi vůbec největší v celé mé kariéře.“

Baňatý mnich

Když Karel Kolský v červnu 1959 v Dukle skončil, začal se Masopust potýkat s velkou únavou. Nehrálo se mu dobře a fanoušci to vycítili. Začal dostávat i anonymní dopisy, v nichž nechýběly ani výhrušné hlasy. „Jeden z pisatelů mě nazval baňatým mnichem. Doporučil mi, abych se obul do bačkor a ne do kopaček a abych ještě jednou udělal svůj pověstný slalom. Ale ze hříště ven, aby mě diváci už nikdy neviděli,“ vykresluje vynikající fotbalista jednu ze stinných kapitol svého života.

Josef však místo bačkor dál obouval kopačky, zářil při památných zájezdech Dukly mezi americkými mrakodrapy a výrazně se zasloužil o stříbrnou medaili na mistrovství světa 1962.

Důstojné finále v Chile

Před odletem na šampionát se dost hlasitě připomínalo, že s tímto mužstvem pod vedením Rudolfa Vytlačila nemáme v Chile co pohledávat. „Ani tam nevybalujte kufry,“ zněla při

loučení „povzbudivá“ slova. Týmu nevěřili ani zahraniční experti, ale trenér se svým nefalšovaným optimismem dokázal hráče přesvědčit, že outsiders nejsou. A ti to také v každém zápase potvrdili. Zdolali 1:0 Španělsko, remizovali 0:0 s Brazílií a ani porážka 1:3 od Mexika jim nezabránila v postupu do čtvrtfinále, v němž zvítězili 1:0 nad Maďarskem. „Největší podíl měl brankář Vilda Schroj. Nikdy před tím, ale ani potom jsem tak úžasný výkon brankáře neviděl,“ zdůrazňuje Josef Masopust i po půl století.

Po semifinálové výhře 3:1 nad Jugoslávií nastoupilo čs. mužstvo k boji o zlato proti Brazílii. Masopust hrál svůj 50. zápas za Československo a v 15. minutě vstřelil vedoucí gól. Jihoameričané sice nakonec vyhráli 3:1, nicméně na výsledku se podepsal i ruský sudí Latyšev, který za stavu 1:2 „přehlédl“ jasnou ruku Santose v tretném území. „Masopust hrál velkou partii,“ psal druhý den chilský tisk. „Štěstí, které při šampionátu stálo na naší straně, si ve finále oblíbilo Brazílce. Bylo to skvělé mistrovství s důstojným finále,“ dodává hráč, který byl s Pluskem a Schrojem zařazen do ideální světové jedenáctky.

Když byl potom koncem roku Josef Masopust vyhlášen nejlepším fotbalistou Evropy a obdržel Zlatý míč, tak telefonoval do Mostu. „Táto, nejmiň polovina toho míče je tvoje. Nemysli si, že to nevím.“ Od maminky pak uslyšel jen vysvětlení jejich někdejších starostí: „Já jen měla strach, abys ten fotbal nedělal zbůhdarma.“

Hořký závěr

V dubnu 1965 byl k rozhodujícímu utkání kvalifikace o postup na mistrovství světa proti Portugalsku zařazen do užšího kádru, ale bez vysvětlení se dresu nedočkal. Dost ho to bolelo, a i když potom nastoupil ještě proti Rumunsku a podal výborný výkon, tak požádal o uvolnění z reprezentace. S fotbalem se však ještě neloučil. Dukle pomohl v roce 1966 k mistrovskému titulu a sám se dočkal nejvyššího domácího ocenění – byl zvolen fotbalovým králem Československa. Měl rovněž velký podíl na postupu Dukly do semifinále Poháru mistrů.

Na podzim 1967 vstoupil do své 17. sezony v armádním celku a najednou byl bez nálady. Když mu pak manželka prozradila, že ho některí členové výboru Dukly na tribuně už odepisují, začal se vši vážností pomýšlet na odchod.

Belgický epilog

V roce 1968 Dukla uvolnila Masopusta do belgického SC Hasselt (později Molenbeek), kde se stal dirigentem týmu, jeho nejlepším střelcem a gólem po slalomu v rozhodujícím utkání mu pomohl do I. ligy. Celý stadion tehdy skandoval Josef, Josef, Josef. „Bylo příjemné sklízet v 38 letech takové ovace,“ přiznává dnes. Po dvou letech se s rodinou vrátil do Prahy a s blízcími se čtyřicítkou se rozhodl, že jako hráč s fotbalem skončí. V dresu Dukly sehrál v letech 1952–1968 celkem 350 zápasů a získal s ní osm mistrovských titulů. Dres národního mužstva oblékl v 63 utkáních.

Fotbal však byl jeho život a s ním se rozloučit nemohl. Stal se trenérem Dukly, v roce 1978 dovedl k titulu Zbrojovku Brno, působil i v belgickém Hasseltu a v letech 1984–1987 vedl čs. reprezentaci. Na sklonku své trenérské kariéry ještě zkusil štěstí v exotické Indonésii, ale v polistopadové éře už nechtěl do fotbalového dění aktivně zasahovat. Zato se právem dočkal několika mimořádných poct, mj. v roce 2001 byl zvolen českým Fotbalistou století.

Oslavy plné ovací

K jeho 80. narozeninám vypracoval Klub přátel Josefa Masopusta projekt, jehož náplní byla organizace těchto důstojných oslav. Začínala 4. února gratulačním večerem v hotelu Ambassador a vyvrcholila o tři dny později při vyhlášení Fotbalisty roku ve Stavovském divadle, kdy na pódiu vyjela z orchestřiště Masopustova socha v nadživotní

velikosti, která bude umístěna na Julisce. S přáním pevného zdraví do dalších let a mnoha dárek přispěchaly osobnosti ze sportovního, uměleckého i společenského života.

„Kdysi se zrodilo naše velké přátelství, a proto mě těší být na oslavách jeho jubilea. Stal se legendou, získal Zlatý míč a byl lepší fotbalista než já. Jako záložník to měl hodně těžké,“ řekl dojatý Eusébio. „Vzpomínám si na jeho skvělé výkony v dresu Benfiky, která v březnu 1963 po výsledcích 2:1 a 0:0 vyřadila Duklu v Poháru mistrů. Největší zápas, který jsem kdy viděl, bylo finále Poháru mistrů Benfica – Real 5:3, v němž Eusébio dosáhl hat-tricku,“ vracel mu Masopust komplimenty a zároveň dodal, že celý večer ve Stavovském divadle byl velice pěkný a moc se mu líbil.

Prezident FIFA Joseph Blatter vyzdvihl Masopusta jako nejlepšího fotbalistu světa své doby a zdůraznil, že mu blahopřeje nejen svým jménem, ale z pověření 207 členských zemí světové organizace. Celá početná duklácká rodina se samozřejmě s přáním všeho nejlepšího do dalších let k dlouhé řadě gratulantů velice ráda připojuje. |

Text: Jaroslav Pešta
Foto: Ivana Roháčková a archiv ASC DUKLA

1/ Josef Masopust s Pelém
2/ V dresu Dukly
3/ Dres Dukly podepsaný starou gardou Dukly Praha
4/ Hráči staré gardy

DUKLA

a ochranná známka

Historie sportovní organizace Dukla se všemi místními přívlasky i různým organizačně právním postavením byla vždy spojená s její vnější identifikací, jednoduše řečeno klubovým grafickým označením.

Obecně se větší pozornosti tomuto vnějšímu projevu dostává zejména po roce 1989, kdy se grafické označení – ochranné známky – stávají nedílnou součástí úspěšnosti a prezentace podnikatelských subjektů, subjektů v neziskové sféře, politických stran, ale i státních institucí, měst a obcí.

Bohužel musíme konstatovat, že různorodost historie organizovaného sportu pod značkou Dukla vytváří u veřejnosti poměrně rozporný obraz nejenom o struktuře zabezpečení sportovních činností, ale i o nejednoznačné vizuální identifikaci. Celá oblast by měla spočívat v jednotném výrazu komunikace, a to i v jednotné interpretaci sdělovaných obsahů a příslušných symbolů. Jednoduše řečeno, kdo je kdo a jak se prezentuje v rámci značky „Dukla“ pro nejšířší veřejnost. Jedná se o otevřený úkol, který je nutné nejenom pojmenovávat, ale prakticky řešit za pomoci PR a marketingových nástrojů.

Ve druhé zmiňované oblasti – symbolech – hraje důležitou roli ochranná známka, jež výrazně přispívá ke zviditelnění organizace a k identifikaci specifických aktivit, které s touto organizací souvisí, zároveň mohou přímo podpořit tzv. corporate image organizace, tj. celkový obraz vnímaný okolím. Jednotný

grafický styl a zásady komunikace zpravidla řeší tzv. korporátní manuál, který definuje a stanoví základní logotyp (značku, základní podobu loga, grafický symbol, barevnost loga, postavení loga v síti, provozní velikost loga, situační návody, jak logo používat), corporate communications (firemní komunikaci), ale i corporate design (jednotný vizuální styl).

Problematika ochranných známek a jejich používání není jenom otázkou grafiky, námětů, užití, ale zároveň i definovaným právním postupem při jejich registraci a využívání či ochraně před jejich zneužitím. V České republice se problematikou ochranných známek zabývá zákon č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách, výlučným úřadem pro jejich registraci je Úřad průmyslového vlastnictví, který má postavení ústředního orgánu státní správy České republiky na ochranu průmyslového vlastnictví.

Co si tedy představovat pod ochrannou známkou, co je ochranná známka?

Ochranná známka má silné právní i ekonomické postavení, které chrání výrobky či služby vyráběné, provozované vlastníkem známky. Ochrannou známkou rozumíme označení

výrobku nebo služby, které je schopné grafického znázornění. Ochranná známka je označení tvořené slovem nebo obrázkem či jejich kombinací (logo). Hlavním účelem existence ochranné známky je odlišit výrobky nebo služby stejného druhu, vyráběné nebo poskytované různými výrobci nebo poskytovateli služeb.

Existují 3 druhy ochranných známek:

- **slovní** – slovní označení v běžném písmu,
  - **obrazové** – tvořené kresbou,
  - **kombinované** – kombinace slov a kresby.
- Ochranná známka se vždy vztahuje na konkrétní území podle toho, zda se jedná o ochrannou známku:
- **národní:** ochranná známka platí v České republice,
  - **mezinárodní:** ochranná známka platí v určené zemi, registruje se u Mezinárodního úřadu Světové organizace duševního vlastnictví v Ženevě (OMPI),
  - **společenství (EU):** ochranná známka platí v Evropské unii, registruje se u Úřadu pro harmonizaci vnitřního trhu (OHIM).

Při podání ochranné známky je nutné vymezit výrobky a služby, ke kterým se má ochranná známka vztahovat.

Jaký význam má registrace ochranné známky, proč registrovat ochrannou známku?

Ochranná známka má základní funkce:

- **rozlišovací (propagační):** umožňuje identifikaci subjektu, jeho výrobků či služeb na trhu,
- **ochrannou:** brání třetím osobám používat stejné označení. Organizace, která chrání

své specifické výrobky, služby nabývá práv z ochranné známky, a to výlučné právo užívat ochrannou známku ve spojení s výrobky nebo službami, pro něž je chráněna (podle zvolených tříd), dále pak právo používat spolu s ochrannou známkou značku ® (anglicky registered) nebo značku ™ (anglicky trade mark),

- **zákaz třetích osob v obchodním styku** (na trhu) bez souhlasu vlastníka ochranné známky **užívat**,
- **vlastník registrované známky má možnost právní obrany při porušení práv z ochranné známky:** vlastník ochranné známky je při neoprávněném zásahu do svých práv oprávněn se domáhat:
  - zdržení se porušení nebo ohrožení jeho práva,
  - odstranění závadného stavu,
  - přiměřeného zadostiučinění v penězích při vzniku nemajetkové újmy,
  - náhrady škody ve formě skutečné škody či ušlého zisku.

Vedle toho je vlastník ochranné známky oprávněn podat trestní oznámení pro trestný čin porušování práv k ochranné známce.

V případě, že je registrována ochranná známka, pak je možné se vedle šíření shodných či zaměnitelných výrobků a služeb domáhat zákazu registrace či zrušení registrace shodné či zaměnitelné ochranné známky, obchodní firmy, nebo doménového jména.

Používá-li jiná osoba označení, shodné nebo podobné se zapsanou ochrannou známkou, pro shodné nebo podobné výrobky a služby, má vlastník této známky právo se u soudu domáhat, aby tato osoba porušování vlastnických práv k ochranné známce zanechala a odstranila

následky svého jednání. Vlastník známky může rovněž uplatnit peněžité nároky na náhradu škody, přiměřeného zadostiučinění a na vydání bezdůvodného obohacení.

Vlastník má nakonec i právo disponovat s ochrannou známkou jako s předmětem vlastnictví – tedy právo známku převést na jinou osobu, zřídit k ní zástavní právo, nebo převést licenční smlouvou právo užívat ochrannou známku na jinou osobu.

Zákon dále na druhou stranu vymezuje i omezení vlastníka známky i povinnost ochrannou známkou užívat.

Jak dál s ochrannou známkou Dukly a z čeho vycházet?

Jak samotná organizace Dukla (ať hovoříme o Armádním sportovním centru DUKLA, nebo tělovýchovných jednotách, občanských sdružení), tak příslušné grafické zobrazení prošlo ve své historii řadou změn. Převážně se jednalo o zobrazení poplatné příslušné době.

V současné době je ochranná známka ve vlastnictví TJ Dukla Praha. Její další podoba by měla být předmětem nejenom odborné grafické diskuse (pevně stanovení barev, písma apod.) s tím, že základní podoba by měla vycházet z tradičního pojetí. Zároveň bude zcela jistě žádoucí podobu a především užití (např. i udělování licencí) známky začlenit do celkového korporátního a komunikačního manuálu tělovýchovných a sportovních organizací s názvem Dukla. Je nutné podotknout, že se jedná o vysoce náročnou profesionální záležitost, která si vyžádá nemalé finanční prostředky.]

Text: Jiří Šimice, předseda TJ Dukla Praha
Použité zdroje: publikace Úřadu průmyslového vlastnictví, zákon 441/2003 Sb.

Současná používaná chráněná loga – ochranná známka

Různé historické podoby loga Dukla

logo FK Dukla Praha

jubilanti armádního sportu

Někteří z nich hájili armádní barvy ještě pod názvem ATK či ÚDA a později i DUKLA. V letošním roce slaví svá životní jubilea držitelé medailí – ať už z olympijských her nebo mistrovství světa či Evropy, dále držitelé světových, evropských i československých rekordů, ale také bývalí sportovci a funkcionáři.

Alexander ZVOLENSKÝ, nar. 6. ledna 1931, atletika

Středotračař, vytrvalec. V letech 1952 až 1962 běhal za ATK, ÚDA a Dukla Praha. Trojnásobný mistr ČSR, držitel šesti čs. rekordů na míli a štafety 4x 800 a 1 500 m. Reprezentoval na 17 mezinárodních utkáních, 1x zvítězil. Účastník ME 1954.

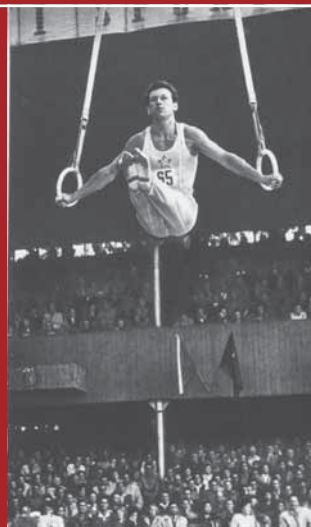

Josef JELÍNEK, nar. 9. ledna 1941, fotbal

Člen legendárního reprezentačního týmu, který na mistrovství světa v Chile v roce 1962 vybojoval stříbrné medaile. Devět sezon oblékal dres tehdy bezkonkurenční pražské Dukly, se kterou vybojoval pět ligových titulů. Za svou kariéru odehrál celkem 179 ligových zápasů, v nichž dal 43 gólů, a deset reprezentačních utkání, kdy skóroval dvakrát. Kariéru ukončil v Nizozemsku. Více než 10 let pak pečoval o fotbalový trávník na Julisce.

Jaroslav BÍM, nar. 12. ledna 1931, gymnastika

Dvojnásobný olympijský reprezentant ve sportovní gymnastice. V soutěži družstev pomohl vybojovat dvě čtvrtá místa na LOH 1956 v Melbourne a LOH 1960 v Římě. Jeho nejlepším osobním výsledkem bylo šesté místo na melbournské olympiádě ve cvičení na koni na šíř. Na MS 1954 v Římě obsadil s družstvem 5. místo a bronz si přivezl ze světového šampionátu 1958 v Moskvě.

Miroslav TULIS, nar. 23. ledna 1951, atletika, funkcionář

Držitel bronzové medaile z ME 1978 v Praze ve štafetě 4x 400 m, za Duklu Praha závodil v letech 1977–1978. Vytvořil čtyři čs. rekordy – po dvou na 400 metrů a ve štafetě na 4x 400 m. Reprezentoval v 19 mezinárodních utkáních (1970–78), 12x zvítězil. Účastník MEJ 1970, ME 1971, 1974, 1978; EHM 1973.

Více než 25 let pracuje na Ministerstvu obrany ve prospěch armádního vrcholového sportu v oblasti financování a logistiky.

Zdeněk ČEŠPIVA, nar. 25. ledna 1941, motorismus

V Dukle působil 30 let, 5x získal titul mistra světa, 3x mistra Evropy v enduru kubatury 500 cm³ 1972, 1973 a 1975 vždy na strojích Jawa. Zúčastnil se 14x soutěže legendární Šestidenní, v letech 1970 až 1974 člen Trophy teamu.

Od roku 1976 dělal motokrosařem v Dukle mechanika, po ukončení studia trenér.

Josef NEŠTICKÝ, nar. 25. ledna 1951, veslování

Účastník LOH 1976 Montreal (6. místo – osma), LOH 1980 Moskva (4. místo – čtyřka bez), ME 1973 v Moskvě (stříbrná medaile – osma). Šestkrát na MS: 1977 (3. místo – čtyřka bez), 1978 (5. místo – čtyřka bez), 1979 (2. místo – čtyřka bez), 1981 (4. místo – čtyřka bez), 1982 (2. místo – čtyřka s) a 1983 (5. místo – čtyřka s).

Ladislav FALTA, nar. 30. ledna 1936, sportovní střelba

Stříbrný medailista LOH 1972 v rychlopalné pistolí, účastník LOH 1964 a 1968, mistr Evropy 1969 a 1971, vícekrát mistr Evropy 1970, mistr světa 1970 a mistr Evropy 1965 ve velkorážním revolveru, držitel dalších medailí z evropských a světových šampionátů, světový rekordman.

Josef MASOPUST, nar. 9. února 1931, fotbal

Legenda čs. fotbalu, v Dukle Praha odehrál 350 zápasů v letech 1952–1968. V roce 1962 dovedl reprezentaci až do finále mistrovství světa, kde však podlehl Brazílii 1:3. V 63 reprezentačních zápasech dal Masopust 10 gólů. V roce 1962 byl vyhlášen Evropským fotbalistou roku a obdržel i významnou cenu Zlatý míč. ČMFS ho vyhlásil nejlepším českým fotbalistou posledních 50 let.

Vlastimil OUŘEDNÍK, nar. 10. února 1951, vodní slalomář, šéftrenér

Několikanásobný mistr republiky ve vodním slalomu (K1 – kajak jednotlivců), na LOH 1972 v Mnichově obsadil 21. místo, dvojnásobný účastník MS (1973 a 1975). Do Dukly Bechyně narukoval v 19 letech, od roku 1985 šéftrenér ASO DUKLA vodního slalomu Brandýs nad Labem. V Dukle působí již 39 roků.

Lubomír ZAJÍČEK, nar. 15. února 1946, volejbal

Volejbalový reprezentant v letech 1968–1972 s účastí na dvou LOH, jednom MS a jednom ME se získal dvě medaile (bronz z LOH 1968 a stříbro z ME 1971), člen Sině slávy ČV. V roce 1966–69 hráč Dukly Jihlava, 1969–75 Dukly Liberec, dvojnásobný mistr republiky (1973 a 1975), účast v semifinále PMEZ 1974, dvojnásobný vítěz Mistrovství spřátelených armád (1971 a 1974), vítěz Čs. poháru 1975. V letech 1973–1979 zaměstnán u ASVS Dukla Liberec jako vedoucí organizačního oddělení střediskových sportů (lední hokej, všechny lyžařské disciplíny, saně, volejbal).

Petr ELIÁŠ, nar. 16. února 1951, cyklistika, funkcionář

Od 18 let cyklista výkonnostní úrovně, přípravě mládeže v TJ Dukla Praha se věnuje od roku 1977, po devíti letech trenérem SDJ cyklistiky ASO Dukla, v roce 1996 ukončil trenérskou činnost jako vedoucí trenér, od té doby pracuje na oddělení sportu ASC DUKLA.

Miroslav NETUŠIL, nar. 20. února 1946, sportovní gymnastika

Účastník tří LOH (1968 Mexiko – 4. místo ve víceboji družstev, 1972 Mnichov – onemocněl, 1976 Montreal – 9. místo v družstvech, 25. příčka ve víceboji jednotlivců a 5. místo na bradlech).

František MRÁZEK, nar. 21. února 1946, motorismus

Účastnil se 12x Šestidenní, v letech 1970–73, 1977 a 1978 člen Trophy teamu – Svět. trofej, 5x mistr Evropy v enduru kubatury 250 cm³ (Jawa) 1969 až 1973.

František RYDVAL, nar. 21. února 1946, lyžování

Skokan na lyžích, jeho trenérem byl legendární Miloslav Bělonožník.

Jan Klapáč, nar. 27. února 1941, lední hokej

V Dukle Jihlava v letech 1960–1975, 453 ligových utkání, 266 ligových gólů. ČR reprezentoval 140x, 56 reprezentačních gólů, stříbro ZOH 1968 v Grenoblu, bronz ZOH 1964 v Innsbrucku. Dlouholetý pracovník SVVS ČSLA, náčelník Dukly Liberec a Dukly Praha.

Oldřich SVOJANOVSKÝ, nar. 9. března 1946, veslování

Do Dukly narukoval v roce 1966 a hned byl nominován na MS (4. místo – čtyřka s), účastník LOH 1968 (5. místo – osma). Po olympiádě jezdí spolu s bratrem Pavlem a kormidelníkem Petříčkem na dvojce s korm. a vybojují 5. místo na LOH 1976, stříbrnou medaili na LOH 1972, titul mistra Evropy 1969, 2. místo na ME 1971. V současné době pracuje ve vedení Českého klubu olympioniků.

Jiří PTÁK, nar. 24. března 1946, veslování

Šestinasobný účastník LOH (1968 – osma, 1972 – osma, 1976 – osma, 1980 – osma, 1988 – dvojka s, 1992 – osma). První medaile, stříbrnou, získal s osmou na ME 1973 v Moskvě, následovaly bronzová na MS 1977 a stříbrná na MS 1978 s dvojkou, a pak přišly stříbrné se čtyřkou na MS 1982 a na MS 1989. V oddílu veslování Dukly pracuje nejprve jako tajemník, v letech 1995 až 2001 jako šéftrenér. V současnosti je šéfem ubytoven ASC DUKLA v Praze.

Jiří ULČ, nar. 29. března 1941, veslování

Úspěšný reprezentační trenér, který připravoval veslařské posádky na sedmnácti MS a pěti LOH od roku 1979. První reprezentační posádkou byl skifař Vladěk Lacina, který obsadil na OH 1980 4. místo. V letech 1986 až 1992 přivedl ženské veslařské posádky k řadě finálových umístění na MS a LOH (1990 čtyřka párová žen – bronz na MS). V letech 1993–97 připravoval skifaře lehké váhy Tomáše Kacovského a s ním vybojoval tři medaile na MS. Od roku 2001 trenérem v Dukle Praha, v letech 2002–04 vedl posádku dvojka bez – Petr Imre, Adam Michálek, se kterou vybojoval na MS 2002 – 6. místo, na LOH 2004 místo třinácté.

Text: Ivana Roháčková
Foto: Ivana Roháčková a archiv ASC DUKLA

přehled sportovních výsledků / prosinec 2010 – březen 2011

Atletika
20. 1. MZ Ostravská laťka – Ostrava muži / výška – 1. Jaroslav Bába – 226 cm
8. 2. MZ Brněnská laťka – Brno muži / výška – 1. Jaroslav Bába – 230 cm
10. 2. MZ Novinářská laťka – Praha muži / výška – 1. Jaroslav Bába – 230 cm
12.–13. 2. MČR ve vícebojích – Praha muži / sedmiboj – 1. Roman Šebrle – 6 117 b.
19.–20. 2. HMČR – Praha muži / 200 m – 1. Pavel Maslák – 21,38 s
 muži / výška – 1. Jaroslav Bába – 224 cm
 muži / tyč – 1. Jan Kudlička – 545 cm
 muži / 4x400 m – 1. Petr Lichý, Roman Šebrle, Richard Svoboda, Daniel Němeček
Cyklistika
17.–19. 12. SP dráha – Cali muži / keirin – 3. Denis Špička
 muži / scratch – 3. Martin Bláha
21.–23. 1. SP dráha – Peking muži / 1 km p.s. – 4. Tomáš Bábek – 1:03,103
18.–20. 2. SP dráha – Manchester muži / omnium – 8. Alois Kaňkovský
Lyžování – běh
11.–12. 12. SP – Davos muži / 15 km klasicky – 3. Lukáš Bauer
18.–19. 12. SP – La Clusaz muži / 30 km volně hr. st. – 5. Lukáš Bauer
31. 12. 2010 – 1. 1. 2011 SP Tour de ski – Oberhof muži / 3,75 km volně – 9. Lukáš Bauer
3. 1. SP Tour de ski – Oberstdorf muži / 20 km skiatlon – 3. Martin Jakš, 5. Lukáš Bauer

5.–6. 1. SP Tour de ski – Toblach muži / sprint 1,3 km volně – 7. Martin Jakš
 muži / 35 km stíhací volně – 4. Martin Jakš
8.–9. 1. SP Tour de ski – Val di Fiemme muži / 20 km klasicky hr. st. – 4. Martin Jakš
 muži / 9 km stíhací volně – 1. Lukáš Bauer
SP Tour de ski – celkově
 3. Lukáš Bauer
15.–16. 1. SP – Liberec muži / sprint 1,6 km volně – 3. Dušan Kožíšek
22. 1. SP – Otepää muži / 15 km klasicky – 6. Martin Jakš
19.–20. 2. SP – Drammen muži / 15 km klasicky – 10. Lukáš Bauer
12. 3. SP – Lahti muži / skiatlon 10+10 km – 5. Lukáš Bauer
Lyžování – skok
15.–16. 1. SP – Sapporo muži / HS 134 – 2. závod – 4. Jan Matura
Lyžování – severská kombinace
4.–5. 12. SP – Lillehammer muži / HS 138/10 km – 1. závod – 9. Miroslav Dvořák
 muži / HS 138/10 km – 2. závod – 8. Miroslav Dvořák
16.–18. 12. KP – Erzurum muži / HS 109/10 km – 1. závod – 1. Aleš Vodsedálek
Lyžování – alpské disciplíny
11.–12. 12. SP – Val-d'Isère muži / slalom – 7. Ondřej Bank
15.–17. 12. MZ FIS – Monte Spicco muži / obří slalom – 1. Adam Zíka

19. 12. SP – Alta Badia muži / obří slalom – 5. Ondřej Bank
14.–16. 1. SP – Wengen muži / super kombinace – 10. Ondřej Bank
22. 1. EP – Oberjoch muži / obří slalom – 47. Adam Zíka
 muži / slalom – 3. Filip Trejbal
29.–30. 1. SP – Chamonix muži / super kombinace – 6. Ondřej Bank
30. 1. – 6. 2. Světová zimní univerziáda – Erzurum muži / super G – 1. Adam Zíka
 muži / super kombinace – 3. Adam Zíka
 muži / obří slalom – 2. Adam Zíka
26.–27. 2. SP – Banská muži / super kombinace – 6. Ondřej Bank
1.–2. 3. MZ FIS – Fondo Grande di Folgarida muži / obří slalom – 1. Adam Zíka
Lyžování – akrobatické lyžování
18.–19. 12. SP – San Candido ženy / skikros – 3. Nikol Kučerová
21. 12. SP – Beida Lake ženy / boule – 6. Nikola Sudová
16. 1. SP – Les Contamines ženy / skikros – 9. Nikol Kučerová
22.–23. 1. SP – Lake Placid ženy / boule – 8. Nikola Sudová
29. 1. SP – Calgary ženy / boule – 5. Nikola Sudová
26. 2. SP – Mariánské Lázně ženy / paralelní boule – 5. Nikola Sudová
3. 3. SP – Grindelwald ženy / skikros – 7. Nikol Kučerová
11.–17. 12. MZ FIS – Are ženy / boule – 9. Nikola Sudová

Snowboarding
17. 2. SP – Stoneham ženy / snowboardcross – 6. Eva Samková
14.–18. 2. MZ EYOWF (Evropská olympiáda mládeže) – Rejdic dorost / snowboardcross – 5. Ester Ledecká
 dorost / paralelní OS – 1. Ester Ledecká
Snowboarding – jízda na bobech
21.–23. 1. ME a SP – Winterberg muži / čtyřbob – 9. Jan Stoklásková, Dominik Suchý – podíl 1/2
Parašutismus
5.–17. 1. MZ na přesnost přistání – Dubaj muži / přesnost přistání – 1. Hynek Tábor, 2. Jindřich Vedmoch
 muži / PP – družstva – 1. Jindřich Vedmoch, Jiří Gečnuš, Libor Jiroušek, Petr Směšný, Hynek Tábor
Moderní pětiboj
25.–27. 2. SP – Palm Springs ženy – 6. Natálie Dianová
 muži – 4. Michal Michalík
Sportovní střelba Hradec Králové
7.–10. 3. SP – Concepción muži / skeet – 1. Jan Sychra – 125+25 – vyrovnaný světový rekord – účastnické místo na OH v Londýně
 muži / trap – 7. David Kostecký – 120
Veslování
20. 2. MČR trenážer – Olomouc muži / 1x – 1. Jakub Makovička – 5:51,6
 muži / 1x LV – 1. Ondřej Vetešník – 6:09,8 – český rekord LV

očekávané sportovní akce ve II. čtvrtletí 2011

Atletika			
MČR – víceboje	27.–29. 5.	Praha	
MZ Zlatá tretra	31. 5.	Ostrava	
MZ – MJO a DUKLA mítink	13. 6.	Praha	
TNT Fortuna mítink	15.–16. 6.	Kladno	
ME družstva	18.–19. 6.	Stockholm	
MČR J	18.–19. 6.	Ostrava	
Cyklistika			
MČR silnice	23.–25. 6.	Olomouc	
Kanoistika			
MČR dlouhé tratě	23.–24. 4.	Ústí nad Labem	
SP	20.–22. 5.	Račice	
SP	27.–29. 5.	Duisburg	
ME	17.–19. 6.	Bělehrad	
Karate			
ME EK F	6.–8. 5.	Currych	
ME EK F regionů	4.–5. 6.	Turecko	
Moderní pětiboj			
SP	14.–17. 4.	Řím	
SP	5.–8. 5.	Budapešť	
SP	26.–29. 5.	Chengdu	
Motorismus			
MS superbike – seriál	15.–17. 4.	Assen	
	6.–8. 5.	Monza	
	28.–30. 5.	Salt Lake City	
	10.–12. 6.	Misano	
	17.–19. 6.	Aragón	
Parašutismus			
MZ – PP	29.4.–1. 5.	Strasbourg	
SP	9.–12. 6.	Rijeka	
SP	23.–26. 6.	Bled	
Sportovní aerobic			
ME	červen	Milán	
Sportovní střelba broková			
SP	19.–29. 4.	Peking	
VC Hradec Králové	29. 4.–1. 5.	Hradec Králové	
Sportovní střelba kulová			
SP	11.–19. 4.	Changwon	
MZ – VC Osvobození	4.–8. 5.	Plzeň	
SP	14.–22. 5.	Fort Benning	
SP	16.–23. 6.	Mnichov	
MZ J Pi HOPES	23.–26. 6.	Plzeň	
Veslování			
MČR dlouhá trať	16. 4.	Hořín	
SP	27.–29. 5.	Mnichov	
MZ – Primátorky	4.–5. 6.	Praha	
SP	17.–19. 6.	Hamburg	
Vodní slalom			
ME sjezd	9.–15. 5.	Kraljevo	
ME slalom	9.–12. 6.	Seo d'Urgell	
SP slalom	25.–26. 6.	Tacen	

medaile, rekordy, tituly získané sportovci ASC DUKLA za 1. čtvrtletí 2011

Sportovní akce	zlato	stříbro	bronz	celkem
Mistrovství světa	–	3	–	3
Mistrovství Evropy	1	2	3	6
Mistrovství Evropy juniorů	–	–	2	2
Světová univerziáda	2	1	1	4
Evropská olympiáda mládeže	1	–	–	1
CELKEM	4	6	6	16

Tituly mistra České republiky – 12 (10x seniorský, 2x juniorský)
Rekordy – vyrovnaný světový rekord a účastnické místo na OH 2012 ve skeetu – český seniorský na veslařském trenážeru

Přehledy na této dvoustraně připravil: Petr Eliáš

Tucet otázek pro Jiřího Ptáka

1. Datum a místo narození:

24. března 1946 v Děčíně.

2. Dosažené vzdělání:

V Děčíně jsem vychodil základní školu a vystudoval gymnázium. Dostal jsem se i na Vysokou školu ekonomickou do Prahy, ale záhy jsem ji musel z rodinných důvodů opustit.

3. Jak jste se dostal ke sportu?

S kamarády jsme byli pořád venku, hráli jsme fotbal, jezdili na kole nebo litali po lese či lezli po skalách, ale nebylo to nic organizovaného. Až když mi bylo šestnáct, dozvěděl jsem se, že ve veslařském klubu potřebují kormidelníka. Zašel jsem tam a po pár dnech se mě ujali zkušení veslaři Jiří Urban a Zdeněk Žaba, kteří mě naučili základům kormidelnického řemesla.

4. Co musí umět dobrý kormidelník?

Během závodu musí být prodlouženou rukou trenéra, musí mít cit pro loď a musí být tak trochu i psycholog. Musí určovat tempo a musí se umět rozhodnout, kdy dát nástup. Taky si ale musí držet předepsanou váhu, která za mě činila 50 kg a již jsem si vždy striktně hlídal.

5. Kdy jste přišel do Dukly?

Narukoval jsem v roce 1965 a v Dukle jsem strávil dva roky základní vojenské služby. Kvůli OH 1968 v Mexiku jsem tu pak zůstal jako civilní zaměstnanec, ale po olympiádě jsem odešel zpět do Děčína a s kormidlováním jsem v podstatě skončil. Před OH 1972 v Mnichově mě však nečekaně oslovil předseda trenérské rady svazu s nabídkou kormidlovat osmu. Velice rád jsem se tedy ke kormidlování zase vrátil a v roce 1973 jsem znovu nastoupil i do Dukly.

6. Jaký je váš vztah k Dukle?

Velmi kladný. Působím zde s pětiletou přestávkou 46 let a momentálně jsem tu služebně nejstarší zaměstnanec, což samo o sobě vypovídá za vše.

7. V reprezentaci jste jezdil v letech 1966 až 1993. Jaké byly vaše největší úspěchy?

Každá získaná medaile byla nádherná, pamatuji si všechny. První byla stříbrná s osmou na ME 1973 v Moskvě, následovaly bronzová na MS 1977 v Amsterdamu a stříbrná na MS 1978 na Novém Zélandu s dvojkou, a pak přišly stříbrné se čtyřkou na MS 1982 v Lucernu a na MS 1989 na Bledu. Mrzí mě ale, že nemám medaili z OH, o šanci získat ji s bratry Svojanovskými v Mnichově nebo v Montrealu jsem bohužel přišel.

8. V roce 2008 jste se vrátil ke kormidlu osmy Dukly na Primátorkách. Jak k tomu došlo?

Oslovil mě trenér Petr Blecha a já na jeho nabídku kývl. Shodil jsem pár kilo a po prvním tréninku jsem zjistil, že jsem na Vltavě pořád jako doma. Zatáčku pod vyšehradskou skálou, kterou jsem piloval celá léta, jsme zvládli a Primátorky vyhráli. Závod měl reklamu a mě potěšilo, že se mi v 62 letech podařilo v pondělí po závodě zaplnit sportovní stránky novin.

9. Zúčastnil jste se šesti olympiád. Která vám nejvíc utkvěla ve vzpomínkách?

Mohl jsem být na sedmi, ale utekli mi OH 1984 v Los Angeles. Nejraději vzpomínám na svoje první OH 1968 v Mexiku. Bylo mi dvaadvacet, jeli jsme za moře do exotické země, kde se závodilo ve výšce 2 200 m n. m., olympijská vesnice byla postavena jako sídliště, atleti závodili na tartanové dráze a ve skoku vysokém Američan Fosbury skákal flopem. A dodnes mám husí kůži při vzpomínce, jak při našem nástupu na stadion v rámci slavnostního zahájení všichni diváci povstali a přivítali nás obrovským aplausem.

10. Čím jste se zabýval po ukončení závodní kariéry?

Pracoval jsem v oddílu veslování Dukly, nejprve jako tajemník, v letech 1995 až 2001 jako šéftrenér. Potom mě na rok vyřadily zdravotní problémy a po uzdravení jsem se zase vrátil na post tajemníka oddílu. V roce 2004 jsem pak nastoupil na Julisku, kde v současnosti působím ve funkci vedoucího referátu služeb ASC DUKLA a starám se o provoz ubytoven.

11. Zabýváte se ještě aktivně sportem?

Na lodi už nejzdím, ale věnuji se turistice a několikrát týdně si chodím zaplavat do bazény na Julisce. Hodně času se také snažím trávit se svými vnuky.

12. Vaše osobní cíle a přání do budoucna?

Hlavně si přeji, aby mi sloužilo zdraví, a taky bych rád v Dukle vydržel co nejdéle.

Text: Pavel Nekola
 Foto: Ivana Roháčková

LOUČENÍ

po 25 letech

Plukovník Mgr. Petr Lakomý, zástupce ředitele Armádního sportovního centra DUKLA pro sport, končí k 31. březnu svůj služební poměr v armádě a odchází do důchodu. K tomu dodává: „Domnívám se, že jsem své práci dal vše, co jsem mohl, a že je potřeba, aby přišel někdo jiný a dal tomu nový impuls. Moje rozhodnutí odejít nebylo jednoduché, ale nelituji ho, protože jsem je učinil po zralé úvaze.“ V následujících řádcích vzpomíná na dosavadní běh svého života, který je nerozlučně spjat s veslařským sportem.

Text: Pavel Nekola
Foto: Ivana Roháčková a archiv Petra Lakomého

petr lakomý

Pocházím z Olomouce. V zimě jsem hrával hokej, v létě házenou a v roce 1966, kdy mi bylo patnáct, jsem začal veslovat za Lokomotivu Olomouc. Na loď mě přitáhl kamarád, který sháněl někoho do posádky, a mě to hned chytlo a posléze zcela pohltilo. V roce 1969 jsme s osmou startovali na mistrovství republiky v Ústí nad Labem a na trati 1 500 metrů jsme vyhráli o 21 vteřin. Nominovali jsme se tak na juniorskou regatu FISA do Neapole považovanou za nulté MS juniorů a formu jsme vyladili na pískovně u Olomouce na reprezentační lodi, kterou jsme si půjčili od hodonínských veslařek. Trošku nám do ní sice teklo, ale v Itálii těsně před šampionátem nám ji servisman od výrobce spravil speciálním lepidlem. Závod jsme pak zvládli hladce, ve finále jsme porazili favorizované Američany o 1,5 vteřiny a vyhráli jsme. To byl první můj velký úspěch.

Ještě v Olomouci jsme s Lubošem Zapletalem jezdili dvojku bez kormidelníka a docela nám to šlo. Když jsem v roce 1969 odešel studovat do Prahy, přeseďlal jsem na rok na skif, ale cítil jsem, že to není ono. Luboš nového parťáka taky hledal marně, a tak jsme si řekli, že to spolu zkusíme na dálku. Trénovali jsme sami, občas jsme zajeli jeden za druhým na krátké soustředění a podařilo se nám nominovat se na otevřené ME 1971 do Kodaně. Bylo nám dvacet a jeli jsme tam jako úplní outsideri, ale chytli jsme úžasnou formu, v semifinále jsme překonali rekord dráhy a ve finále nás porazili jen východní Němci. Pod dojmem tohoto úspěchu jsme se ve stejném stylu chystali na OH 1972 v Mnichově, ale ten rok nám moc nevyšel. V olympijském závodě jsme pak sice patřili mezi favority a podařilo se nám projít až do finále, ale v něm jsme skončili o 7 setin čtvrtí. Počítá se medaile a tu jsme neměli.

Na MS 1973 v Moskvě jsem jel s reprezentační osmou, jejíž základ byl z již zmíněné juniorské. Měli jsme ambice na finále, ale o medaili jsme

spíš snili. Vyšlo to však náramně, skončili jsme druhí za nedostižnými Němci. Další rok na MS v Lucernu jsme ale neuspěli. V rozjízďce jsme byli druhí za Rusy, a tak jsme jeli semifinále, kde byla většina favoritů. V něm jsme skočili bez postupu až čtvrtí, a i když jsme pak jasně vyhráli malé finále, byli jsme strašně zklamaní.

Po maturitě na střední všeobecně vzdělávací škole jsem odešel do Prahy. Přestoupil jsem do Tatry Smíchov, dál jsem závodil a zároveň jsem studoval FTVS Univerzity Karlovy. Na vojenskou katedru jsem nechodil, protože jsem počítal s tím, že po škole půjdu veslovat do Dukly a že v ní jako závodník zůstanu i po ukončení základní vojenské služby. Plány jsou však jedna věc a skutečnost věc druhá.

Narukoval jsem na podzim roku 1975 a moc se mi nedařilo. Vypadl jsem z posádky na MS 1975 v Nottinghamu a naše posádka byla vyřazena z nominace na OH 1976 v Montrealu, takže v Dukle o mě příliš velký zájem nebyl. Navíc se nám v průběhu mé vojny narodili dva synové, z nichž ten mladší měl poměrně vážné zdravotní problémy. Požádal jsem proto o tzv. propuštění na trvalou dovolenou, mé žádosti bylo vyhověno a já armádu opustil už na jaře roku 1977. V květnu jsem pak ještě odjel kontrolní závody a po nich jsem svoji aktivní kariéru ukončil. Nebyl jsem totiž stoprocentně přesvědčený, že chci dát sportu všechno, a to jež pak na vrcholové úrovni nemá cenu dělat.

Po návratu do civilu jsem své první trenérské angažmá získal ve středisku vrcholového sportu Slavie Praha. Působil jsem tam deset let, ale v roce 1986 přišla nabídka z Dukly, která se nedala odmítnout, protože zdejší oddíl je pro každého veslaře metou. Jako trenér jsem v Dukle pracoval deset let a pak jsem přešel na oddělení sportu ASC DUKLA. Postupně jsem zde prošel řadou funkcí, nějaký čas jsem působil jako vedoucí oddělení sportu a v roce 2001 jsem se ujal svého současného postu.

Na vodě jsem už dlouho neseděl, ale před pěti lety jsem začal minimálně čtyřikrát týdně navštěvovat posilovnu v budově ASC DUKLA. Půl hodiny jezdím na veslařském тренаžéru a půl hodiny střídám šlapadlo, orbitrek a kolo. V létě si občas vyjedu na kole a v zimě na běžkách, ale víkendy věnuji spíš jiným aktivitám. Mojí vášní se totiž stala práce se dřevem. Na chalupě v Jizerských horách jsem si zřídil malou truhlárnu a všechno, co je od dřeva, jsem si tam udělal sám.

Moje žena má doma na lednici galerii fotografií našich vnučat a uprostřed nich heslo: „Nehledej štěstí v tom, co ti schází, ale v tom, co máš.“ Připadá mi to velice moudré a myslím si, že když toto člověk dokáže přijmout jako svoji životní filozofii, může být šťastný. Teď bych si ale hlavně přál, aby mně a mojí rodině vydrželo zdraví, protože od toho se odvíjí všechno ostatní. Rád bych si totiž ještě užil svoji truhlárnu a věnoval se vnučatům. |

Legendární fotbalista Dukly

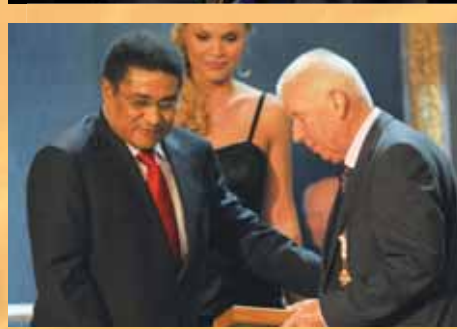
JOSEF MASOPUST slaví osmdesátiny

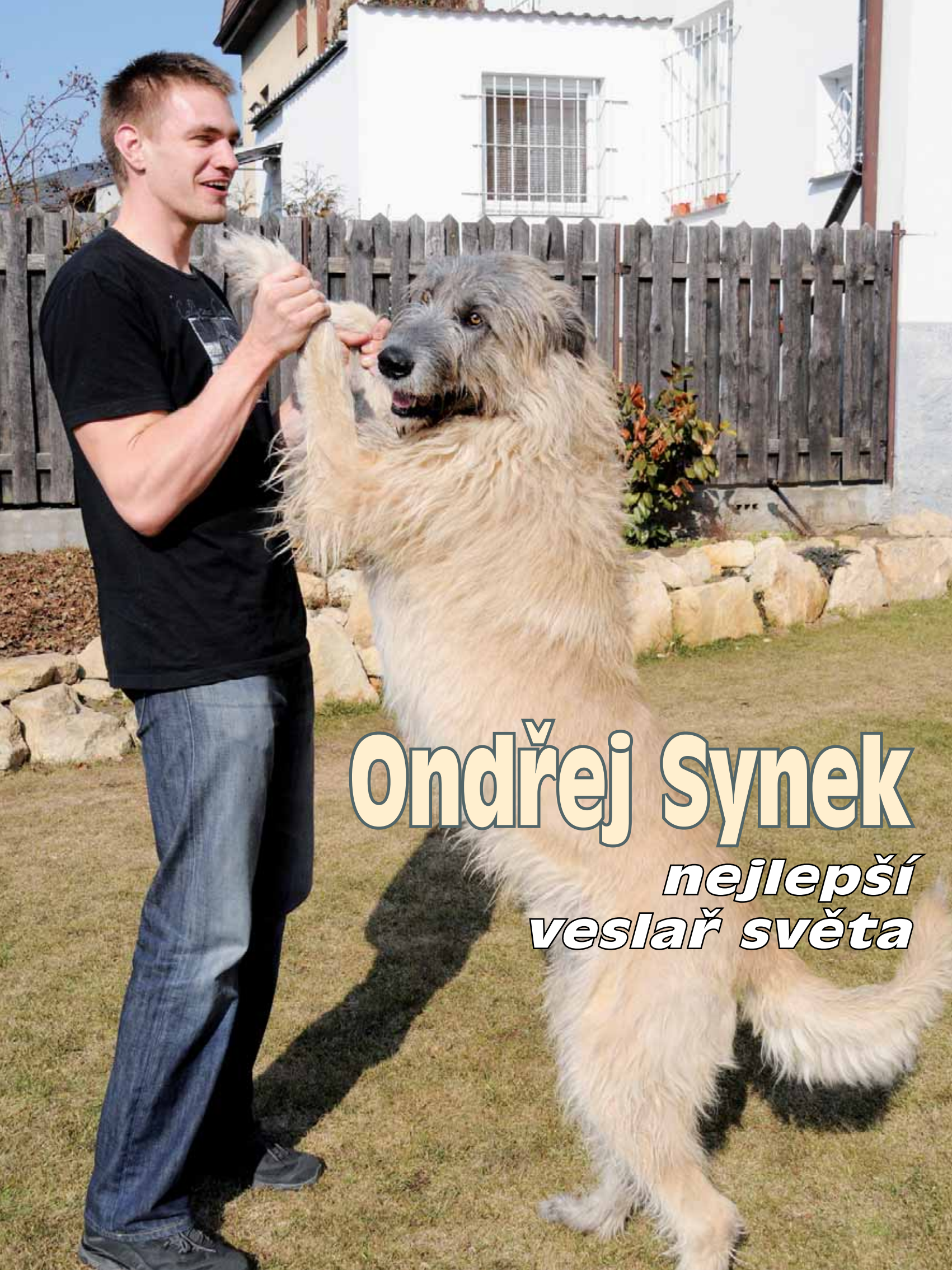

Oslavy kulatých narozenin Josefa Masopusta zahrnují řadu akcí:

Na **gratulační večer** 4. února do hotelu Ambassador – Zlatá Husa dorazilo na 400 hostů z řady vynikajících sportovců, spoluhráčů z Dukly Praha, zástupců Klubu českých olympioniků, ASC DUKLA a mnoho dalších gratulantů. Vrcholem celého večera bylo odhalení sochy Josefa Masopusta, která bude stát od června na Julisce. Program vyhlášení ankety **Fotbalista roku 2010** ve Stavovském divadle byl věnován hlavně oslavě české fotbalové legendy, které přijel osobně poblahopřát Eusébio da Silva Ferreira. Oslavenec převzal z rukou Alexandra Vondry jedno z nejvyšších resortních ocenění Vyznamenání Zlaté lípy ministra obrany ČR.

Výstava v Národním muzeu s názvem **Fotbal jménem Masopust** byla veřejnosti otevřena 11. března a provede návštěvníka významnými okamžiky v hráčské i trenérské kariéře Josefa Masopusta.

Ondřej Synek

*nejlepší
veslař světa*